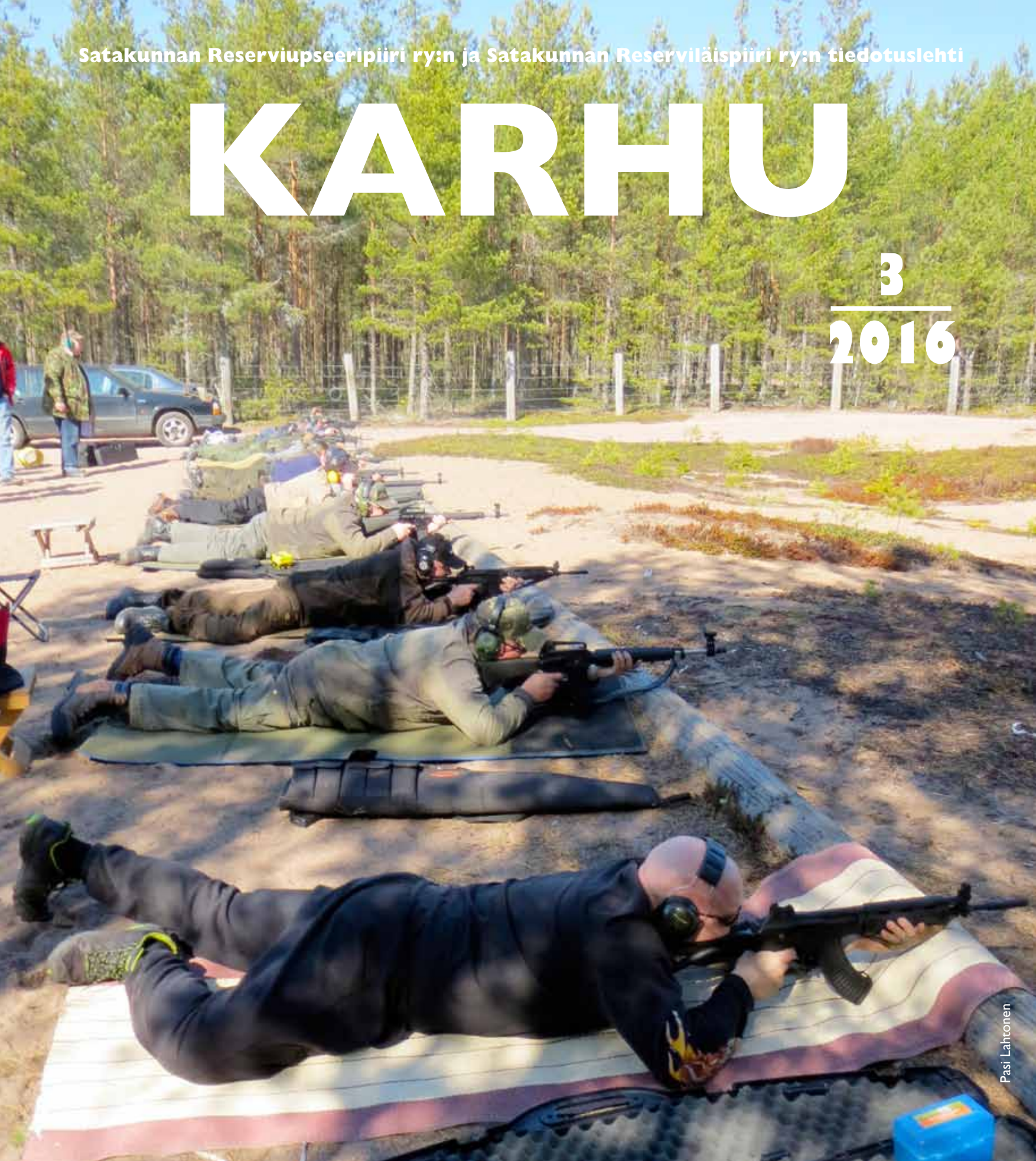

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

KARHU

3
2016

Pääkirjoitus	3
Mikko Lemmetty	4
Reserviläiset esittelivät toimintaansa	5
Puheenjohtajavaali marraskuussa	6
10. MPK:n Reserviläispäivä Laviassa	8
Karvian Reserviläiset juhli	12
Reserviläispäivä Nakkilassa	14
Päällikkö praatailee	16
Kolumni kentältä	18
Tervehdys maanpuolustusnaisille	19
L-S:n aluetoimisto	20
Terveysasemalle uusi kympin rakennus	22
Monipuolista ammuntaa	24
Sturmi sai uuden elämän Säkylässä	26
Itä-Viron Voitonpäivä	28
Panssarimuseo Sveitsissä	30
Junkersin maalliset jäännökset	32
Duxford Air Show	34
RAUMA-JOTOS 2017	35
Asedirektiivin valmistelu loppusuoralla	38
Harjavallassa tehtaillaan tuloksia	40
Tuloksia	42

Karhu
Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n
ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

KARHU

Päätoimittaja

Juhani Lukka

Toimituskunta

Taina Mäkitalo
 Tapio Hellman
 Tomi Nikkanen
 Arto Ahokas
 Juhani Koskiranta
 Marjo Sarmet

Materiaalin toimitus

Sähköpostiosoitteeseen:
 juhani(at)lukka.fi

Karhu ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Tervehdys satakuntalainen maanpuolustusväki

RUL juhli näyttävästi 85-juhlavuottaan Hamina Tattossa. Juhla alkoi seppeleen laskulla Kaatuneiden upseerien patsaalla RUK:n päärakennuksen kentällä. Juhlavuoden päätapahtuma pidettiin RUK:n Maneesissa. Illalla oli vuorossa näytävä marssishow Hamina Bastionissa. Olin Hamina Tattossa ensimmäistä kertaa. Marssishow oli upea tapahtuma, kannattaa käydä kokemassa.

Vapaaehtoisten maanpuolustusjärjestöjen yhteinen liittokokoustapahtuma pidetään tänä vuonna Lappeenrannassa ”Jalustintuntumalla” 18.- 20.11. Paikalle odotetaan runsaasti maanpuolustushenkistä väkeä, onhan siellä viiden eri liiton kokoukset. RUL:n liittokokouksessa valitaan mm. liitolle puheenjohtaja, liittovaltuusto ja hyväksytään kolmivuotissuunnitelma vuosiksi 2017- 2019.

Patentti- ja Rekisterihallitus on suorittamassa yhdistysrekisterissä siivousta. Yhdistykset, jotka eivät ole tehneet ilmoitusta yhdistysrekisteriin vuoden 1995 jälkeen tullaan poistamaan rekisteristä. Satakunnankin piireissä on muutamia yhdistyksiä, näille yhdistyksille on kyseisestä asiasta tiedotettu.

Kesän kilpailut alkavat olla ohi ja syksyn kokouskausi aluillaan. Piirien syyskokoukset pidetään Lounais- Suomen poliisilaitoksen Porin toimipisteessä 31.10.16. Tervetuloa kuuntelemaan esitelmää ja osallistumaan piirien syyskokouksiin.

Nauttikaa syksyn väreistä

TAPIO HELLMAN

*Satakunnan Reserviupseeripiirin
 puheenjohtaja*

Mikko Lemmetty:
Reserviläistoiminta yhdistää
koko maanpuolustustyön kenttää

Mikko Lemmetty liittyi mukaan maakuntajoukkoihin vuonna 2006, kun niitä perustettiin hänen silloiselle asuinpaikkakunnalleen Tampereelle.

– Syy oli halu olla mukana rakentamassa uudesta puolustusvoimien joukkotyyppistä toimivaa ja yhteiskunnalle hyödyllistä järjestelmää. On suuri ilo, että olen sen jälkeen saanut palvella maakuntajoukoissa keskeytyksettä.

Reserviläisjärjestöillä edelleen tärkeitä tehtäviä

Mikko Lemmetty kertoo olleensa reserviupseerikerhossaan passiivinen rivijäsen, kunnes häntä viime syksynä pyydettiin sen hallitukseen. Hallitustyön ensimmäisiä suuria haasteita on osallistua ensi vuonna Raumalla pidettävän ResUL:n valtakunnallisen jotoksen järjestelyihin.

– Olen toiminut yhdistyksen aktiivijäsenenä sen verran lyhyen aikaa, ettei minulla voi olla täysin selvää kuvaa toiminnan koko kentästä. Nähdäkseni reserviläisjärjestöjen päätehtävänä on tukea aatteellisesti ja urheilutoiminnan kautta sotilaallisen maanpuolustuksen pääasiaa: puolustusvoimien sodan ajan joukkojen valmiutta, unohtamatta syvän reservin sotilaallisten perustaitojen ylläpitoa, Mikko Lemmetty painottaa.

Tässä suhteessa hänen mielestään ensisijaisena työkaluna on MPK, jolle muiden järjestöjen tulee antaa täysi, varaukseton tukensa.

– Hyvät ideat erilaisista tapahtumista tulee aina, kun mahdollista, toteuttaa MPK:n kursseina.

Yliluutnantti Lemmetty hiljattaisessa kertausharjoituksessa. Eurajokelainen Mikko Lemmetty on fysiikasta väitellyt tekniikan tohtori, joka työskentelee ydinturvallisuuden tehtävissä Teollisuuden Voima Oyj:ssä.

Ei tarvetta rinnakkaisille rakenteille

– Omaa toimintaa pitää olla vain niillä alueilla, joita MPK ei hoida. Esimerkiksi oma ampumatoiminta, esitelmät sekä perinnetilaisuudet ovat tällaisia aihealueita, toteaa Mikko Lemmetty.

Hän muistuttaa, että erityisesti valtakunnallisella tasolla tärkeää on myös se, että vaikutetaan valtion budjetin kehittymiseen maanpuolustuksen kannalta myönteiseen suuntaan.

– Reserviläistoiminnan tärkeimpänä tehtävänä on yhdistää koko maanpuolustus-

Pidetään järkeviä,
sodan ajan
tehtävää
mielekkäästi
tukevia ja
toiminnallisia
harjoituksia.

työn kenttää. Sillä on tilaa kaikenlaiselle toiminnalle, kunhan ei aleta kehittämään rinnakkaisia rakenteita pääasialle, joka on MPK:n ja puolustusvoimien sujuva yhteistyö.

Pidetään Suomen lippu puhtaana

Mikko Lemmetty on huolissaan isänmaallisten symbolien kasvavasta väärinkäytöstä.

– Lisäksi on – erityisesti nykyään, kun ääriliikkeet nousevat yhä näkyvämmiksi ja väkivaltaisemmiksi – tehtävä selkeä pesäero rikollisten, Suomea etupiiriinsä havittelevilta ulkovalloilta tukea saavien natsijärjestöjen suuntaan. Me olemme ja meidän tulee olla kansan terveen valtaenemmistön toimintaa, jossa suvaitsemattomille äärijärjestöille ja näiden isänmaallisuudessaan harhautuneille kannattajille ei ole vähäisintäkään tilaa. Suomen lippu ja leijona ovat vapauden, tasa-arvon ja kansanvallan, eivät rasismien ja pimeän äärioikeistolaisuuden, symboleita.

Maanpuolustuskoulutuksen tavoitteille Mikko Lemmetty osaa antaa selkeät kriteerit:

– Pidetään järkeviä, sodan ajan tehtävää mielekkäästi tukevia ja toiminnallisia harjoituksia. Mottona tulee olla: ”*Kouluta aina tekemällä, sillä puhekoulutus rangaistaan kuolemalla.*”

Mikko Lemmetty työskentelee Olkiluodon ydinvoimalaitoksella ydinturvallisuuskysymysten parissa. Vapaa-aikaa riittää muuhunkin kuin maanpuolustukseen:

– Harrastan vapaa-aikoinani kirjallisuutta, kuorolaulua sekä ulkoilua vaimoni ja pienten lasteni kanssa.

(Lemmetyn haastattelussa esittämät näkemykset ovat hänen omiaan eivätkä edusta hänen työnantajansa kantaa.)

JUHANI LUKKA

Noormarkun markkinoilla reserviläisten esittelyteltassa Ilari Pullinen ja Kari Evesti Porin reservin aliupseereista.

Reserviläiset esittelivät toimintaansa
Noormarkun markkinoilla

Porin reservin aliupseerit ry ja Noormarkun-Ahlaisten Reserviläiset ry olivat esittelemässä reserviläisliittoa ja yhdistysten toimintaa Noormarkun markkinoilla lauantaina 3.9. Tavoitteena oli levittää maanpuolustustietoutta ja hankkia yhdistyksiin uusia jäseniä.

Markkinapäivän sää oli sadekuuroineen vaihteleva, mutta siitä huolimatta väkeä liikkui markkinoilla paljon. Reserviläisten teltalla oli reserviläisliiton materiaalia jaossa, ja lisäksi kävijät saivat osallistua tietokilpailuun. Kilpailussa kyettiin mm. puolustusvoimien ylipäällikön nimeä ja reservin joukkojen määrää. Vaikka monivalintakysymykset olivatkin

helppoja, niin monet vastaajista kuvittelivat sodanajan joukkojen vahvuuden olevan paljon suurempi kuin se todellisuudessa onkaan. Kaikille vastaajille ei sekään ollut selvää, kuka Niinistöistä on puolustusvoimien ylipäällikkö. Kilpailuun osallistui kymmeniä kävijöitä. Vastanneiden kesken arvotaan Porin reservin aliupseerien syyskokouksessa 13.10 kaksi lahjakorttia ja voittajille ilmoitetaan henkilökohtaisesti. Monet pysähtyivät keskustelemaan maanpuolustusasioista, ja kävijöiden asenteista heijastui vahva tuki maanpuolustusasialle.

JARI MULTISILTA

Mika Kari on lahtelinen kansanedustaja. Hän on puolustusvaliokunnan varapuheenjohtaja, hallintovaliokunnan jäsen ja vapaaehtoisen maanpuolustuksen neuvottelukunnan jäsen. Näissä valiokunnissa ja neuvottelukunnassa hän on toiminut vuodesta 2011 alkaen.

Kari Kulmala
Ikä: 51
Paikkakunta: Rääkkylä, Pohjois-Karjalan maakunnassa
Edustamanne Reserviläisyhdistys: Rääkkylän Reserviläiset ry vuodesta 1988
Sotilasarvo: Ylikersantti

Varusmiespalvelus:
Missä palvelitte oman varusmiespalveluksenne?
Lapin Lennostossa 1985 - 1986
Kertokaa paras muistonne armeija-ajoilta?
Erittäin hyvä yhteishenki tuvissa koko peruskoulutus- ja aliupseerikoulutuksen aikana.
Kuinka usein olette ollut kertaamassa?
Virallisiin kertausharjoituksiin en ole päässyt johtuen poliisin ammatistani, mutta vapaaehtoisissa kertausharjoituksissa olen ollut säännöllisesti. Kertausharjoituspäiviä minulla on nyt n. 40.
Vapaaehtoinen maanpuolustustyö reservissä:
Kuinka usein olette osallistunut MPK:n kurssille?
En tarkasti muista, miten monta kertaa olen ollut MPK:n kursseilla. Viime vuonna olin viisi päivää kestäneellä maakunnallisella maan-

Jari Multisilta
Ikä: 50
Paikkakunta: Pori
Edustamanne Reserviläisyhdistys: Porin reservinaliupseerit ry
Sotilasarvo: Ylivääpeli

Varusmiespalvelus:
Missä palvelitte oman varusmiespalveluksenne?
Porin Prikaatissa Säkössä 1985-1986. Reserviin kersanttina.
Kertokaa paras muistonne armeija-ajoilta?
Hyviä muistoja on paljon, mutta mieleen tulee yksi esimerkki siitä, miten aika yksinkertaiset asiat voivat tehdä meidät onnelliseksi. Olin ryhmänjohtajana viestiryhmän kanssa komennuksella ampu-maleirillä rakentamassa varoyhteyksiä. Ryhmäni kanssa lähdimme heti aamulla rakentamaan puhelinyhteyksiä. Työtä riitti iltaan asti. Rakentavalle ryhmälle ei toimitettu muonahuoltoa maastoon, eikä sissimuonaakaan oltu jaettu mukaan, joten aika nälissämme olimme, kun saimme yhteyden valmiiksi ja palasimme leirialueelle. Ruokailu oli jo mennyt kun palasimme, eikä ruokailun yhteydessä kukaan ollut muistanut, että puhelinryhmä on vielä maastossa. Lämpöastian pohjalta löytyi meille enää kylmää perunamuusia.

Ilpo Pohjola
Ikä: 54-vuotta
Paikkakunta: Liperi
Edustamanne Reserviläisyhdistys: Joensuun Reserviläiset ry.
Sotilasarvo: Sotilasmestari res.

Varusmiespalvelus:
Missä palvelitte oman varusmiespalveluksenne?
Keski-Suomen Viestipataljoona, Radiokomppania, Keuruu
Kertokaa paras muistonne armeija-ajoilta?
Ikäluokkamme loppusota keväällä 1985. Erityisesti jäi mieleen maastontiedustelureissut ennen varsinaista loppusotaa. Tuntui, että aurinko paistoi koko ajan keväisellä hangella.
Kuinka usein olette ollut kertaamassa?
Varsinaisia kertausharjoituksia sekä korvaavia lienee yhteensä lähes 100. Minulla on edelleen aktiivinen sijoitus sodanajan joukoissa. Vapaaehtoinen maanpuolustustyö reservissä:
Kuinka usein olette osallistunut MPK:n kurssille?
Aiemmin useita kertoja oppilaana ja myös kouluttajana sekä kurssin johtajana. Viime vuosina vähemmän, koska reserviläistyöhön varamani aika on kohdistunut muihin kohteisiin. Itse asiassa olen ollut

Puheenjohtajavaali marraskuussa

Reserviläisliiton seuraava puheenjohtaja valitaan liiton sääntömääräisessä syyskokouksessa, joka järjestetään 19.11. Lappeenrannassa osana Jalustintuntumalla-liittokokoustapahtumaa. Kaksi kautta puheenjohtajana ollut Mikko Savola ei ole enää käytettävissä tehtävään perhesyistä johtuen.

Karhu-lehti lähetti kyselyn ehdokkaille, jotka esitellään aakkosjärjestyksessä. Mika Kari ei ole kyselyyn vastannut lehden julkaisupäivään mennessä. Hänen ja muidenkin ehdokaiden mielipiteistä voit lukea lisää Reserviläisliiton nettisivuilta (reservilaisliitto.fi).

Esittelyt jatkuvat lehden takaosassa (alkaen sivulta 50)

10. MPK:n Reserviläispäivä Laviassa 13.8.

Reserviläispäivän järjestelystä vastasivat yhteisvoimin tasapuolisesti Lavianseudun Reserviupseerikerho ja Lavian Seudun Reserviläiset ry. Sen sateenvarjona oli Maanpuolustuskoulutus ry:n Satakunnan yksikkö, joka vastasi valtaosasta Reserviläispäivän kuluista. Merkittävästi mukana oli myös Satakunnan Reservipiiri, joka oli lupautunut kustantamaan päivän kilpailuissa ammuttavat patruunat.

Lavianseudun Reserviupseerikerho (Kiikoinen, Lavia, Suodenniemi) täyttää tänä vuonna 80 vuotta. Se on Suomen vanhimpia maaseutujen RU-kerhoja ja juhlistaa merkki vuottaan eri tavoin. Siinä hengessä Reserviläispäivän ohjelmakin oli tavallista painavampi. Olimme mainostaneet tapahtumaa myös oman reservipiirimme ulkopuolelle, niin sähköisesti kuin lehti-ilmoituksella.

Ohjelma koostui kahdesta osiosta. Aamupäivällä saimme Metsästysmajalla asi- antuntevaa informaatiota kansainvälisestä puolustusyhteistyöstämme lähialueilla sekä päivitimme tietojamme MPK:n ja Reservipiirimme toiminnasta. Il- tapäivällä kilpailimme ampumaradalla ampumataidossa ja käsikranaatin heittotarkkuudessa.

Pääpuhuja Suodenniemen oma poika Olimme kovin tyytyväisiä, kun onnistuimme saamaan Reserviläispäivän pääpuhujaksi ja vetonaulaksi eversti **Manu Tuomisen**, Suomen puolustusasiamiehen Ruotsissa! Hänen nykyinen kotitalonsa on Suodennie-

Eversti Manu Tuominen, Suomen puolustusasiamies Ruotsissa, ja Reserviläispäivän johtaja Pauli Ylitalo

mellä, jonka hirviseurueeseen hän kuuluu ja jossa hänellä on vahva sukutausta. Juuri nämä paikallistekijät varmaan madalsivat kynnystä, jota monet ansioituneet everstitalon esiupeeerit eivät noin vain olisi olleet valmiit ylittämään. Korkea-arvoisena am- mattisotilaana Tuominen halusi näin tukea paikallista reserviläistoimintaamme RU- kerhomme juhluvuonna. Tällaista kontri- buutiota vähävaraiset yhdistyksemme ki- peästi kaipaavat.

Eversti Tuominen esitelmöi aihees- ta ”Itämeren alueen turvallisuus ja Suomi- Ruotsi puolustusyhteistyö”. Suomi on vahvas- ti kytköksissä Baltian ja koko Itämerenkin alueen turvallisuuteen. Kriisi Baltiassa – ja kauempanakin – ei voi olla vaikuttamat- ta Suomen eikä Ruotsinkaan puolustusval- veuteen. Molemmat maat ovat sotilaallisesti liittoutumattomia, toisin kuin kaikki muut ympärillämme. Molemmilla on kuitenkin tiivis rauhankumppanuusohjelma NATO:n

Aamupäivällä saimme
asiantuntevaa informaatiota
kansainvälisestä
puolustusyhteistyöstämme
lähialueilla sekä päivitimme
tietojamme MPK:n ja
Reservipiirimme toiminnasta.

kanssa, ja puolustusjärjestelmämme ovat sen kanssa yhteensopivat.

Viimeaikaiset sotilaalliset tapahtumat Ukrainassa ja Euroopan lähialueilla ovat herättäneet EU-maissa kasvavaa huolta. Puolustuspoliittinen levottomuus on kovas- ti lisännyt sotilaallista liikehdintää Itämerel- lä, niin merellä kuin ilmassa. Maantieteelli- sesti tämä huolestuttaa erityisesti Suomea ja Ruotsia. Itämeren valvonnassa meillä onkin hyvä yhteistyön sauma. Ruotsi on huolestu- nut erityisesti mm. keskellä Itämerta olevan Gotlannin saarensa puolustuksesta. Sillä on myös sukellusvenelaivasto, joka Suomelta täysin puuttuu.

Kun muu Eurooppa on rauhanuskos- saan ajanut puolustuksensa alas tai no- jaa NATO:n kaikkivoipaisuuteen, Suomi ei koskaan ole voinut ummistaa silmiään so- tilaallisen kriisin mahdollisuudelta. Tästä on pitänyt huolen 1300 kilometriä pitkä itärajamme, joka nyt on myös EU:n itära- ja. Oma lukunsa Euroopassa ovat tietenkin ydinasevallat Iso-Britannia ja Ranska, mut- ta meidän puolustuksellemme niistä kum-

mallakaan tuskin on välitöntä merkitystä. Suomen puolustusvoimat ovat eurooppa- laisittain vahvat. Meillä on edelleen asevel- vollisuusarmeija, ja me pystymme mobili- soimaan vielä tänäänkin 230 000 sotilasta kohtalaisen ajanmukaisesti varustettuina. Samaan aikaan Ruotsilla on vaikeuksia löy- tää halukkaita omaan pieneen palkka-ar- meijaansa.

Eversti Tuominen kertoi elävin esimer- kein niistä suurista ongelmista, joihin länti- nen naapurimme selkämme suojassa on nyt herännyt. Sotilaspiireissä liikkunut huuli ”Ruotsissa on enemmän kenraaleja kuin tyk- kejä” onkin totisinta totta: moderneja suu- rikaliiperisia tykkeitä on vain muutama! Il- mavoimat naapurissa ovat sentään vielä kohtuudella puolustuskykyiset, mutta eivät nekään lukumääräisesti vuosikymmenten takaiset. Niihin liittyyvää osaamista svensso-

Kimmo Tuomi, MPK:n Satakunnan yksi- kön päällikkö

neilla onneksi vielä on. Ilmeisesti kaupalli- set intressit – ainakin osaltaan – ovat estä- neet sen, ettei lapsenmielinen rauhanusko ole kokonaan syrjäyttänyt puolustustekno- logian tarvitsemaa ammattitaitoa.

Kaiken kaikkiaan puolustusyhteistyö Ruotsin kanssa on hyvin kannatettavaa. So- tilasliittoa ei tule, eikä sitä ole odotettavissa; siitä Suomi on äskenkin saanut selvän vies- tin korkeimmalta poliittiselta taholta. Yhtei- set harjoitukset, molemminpuolinen puo- lustusvalmiuksien kehittäminen ja kriisien ennakoiminen ovat kuitenkin kovasti terve- tulleita. Tämä ei kuitenkaan voi sitoa meitä vapaasti päättämästä esim. tulevista hävittä- jähankinnoistamme.

Tutut ystävämme Kimmo ja Taina jatkoivat Maanpuolustuskoulutus ry:n Satakunnan yksikön päällikkö **Kimmo Tuomi** kertoi MPK:n toiminnasta koko kansan maanpuo- lustuksen sekä varautumisen tietojen ja tai- tojen kohottajana ja kehittäjänä.

MPK:n koulutuksen tavoitteena on ko- ko kansan turvallisuuden ja varautumisval- miuksien ylläpito ja kehittäminen. Se antaa myös sotilas- ja johtajakoulutusta sekä kou- luttaa ja valmentaa MPK:n kurssien koulut- taja ja ohjaajia. Kansalaisten ja siviiliorgani- saatioiden maanpuolustustietojen ja -tietoi- suuden päivittäminen, mutta myös jokaisen arkiturvallisuus ja pelastuspalvelutoiminta ovat keskeisiä teemoja. Useimmille kurs- seille voivat osallistua kaikki kiinnostuneet. Osa kursseista on Puolustusvoimien tilaa- mia, ja niihin osallistuu sen edustajia.

Satakunnan Reservipiirin toiminnan joh- taja **Taina Mäkitalon** esityksen aihe oli Sa- takunnan Reservipiiri, maanpuolustustyön aktiivinen yhdysside ja toiminnan moottori.

Piiri edistää jäsenyhdistyksissä ja niiden

kanssa kriisitietoisuutta ja -valmiuksia. Tiedotustoiminta keskittyy sähköiseen Karhu-lehteen, mutta s-postilla välitetään aktiivisesti infoa piirin ja sen yhdistysten tapahtumista, joista keskeisellä sijalla ovat sotilaalliset taidot, ammunta- ja maastokilpailut, urheilu ja liikunta. Tärkeällä sijalla ovat maanpuolustustahdon ja -tietämyksen ylläpitämiseen ja kohottamiseen tähtäävä työ, josta hyvä esimerkki on mm. MPK:n Reserviläispäivä Laviassa. Toimintaa monipuolistaa tiivis yhteistyö MPK:n kanssa.

Iltapäivän ohjelma
Maittavan lounaan jälkeen alkoi käytännönläheisempi ilta, kilpailu pienoispistooli- ja pienoiskivääriammunnassa sekä tutustuminen reserviläiskivääriammuntaan (223 cal). Kilpailut oli sarjoitettu ikäluokittain, naisilla oma sarjansa. Kilpailuihin osallistuttiin kaikkiaan noin 60 rastisuorituksella. Vanhin ampuja oli 87-vuotias, jonka kaikki pienoispistoolin laukaukset osuivat edelleen tauluun. Siinä esimerkkiä nuoremmille! Kilpailun taso ei päästä huimannut, mutta amatööreille ja harrastelijoille tulokset kouluarvosanoin olivat keskimäärin hyviä tai ainakin tyydyttäviä.

Munakäsikranaatin tarkkuusheitto oli taaskin yllättävän vaikeaa. ”Kokemus” oli näemmä valttia, parhaan tuloksen tekivät ikämiehet yli 65 vuotta.

Reserviläispäivä onnistui hienosti
Se kokosi paikalle ennätyselliset lähes 70 kuulijaa huonosta säästä ja kahdesta muusta samanaikaisesta paikallisesta tapahtumasta huolimatta. Erityisesti eversti Tuomisen esitys herätti suomalaisittain harvinaisen vilkaan keskustelun. Palaute siitä, muista esityksistä ja järjestelyistäkin oli kiittävä.

Toki osa kuulijakunnasta tällaisissa ta-

Munakäsikranaatin
tarkkuusheitto oli
taaskin yllättävän
vaikeaa. ”Kokemus”
oli näemmä valttia,
parhaan tuloksen
tekivät ikämiehet
yli 65 vuotta.

Reserviläispäivä keräsi lähes 70 aktiivista kuulijaa. Keskellä penkin päässä esitelmöijä Taina Mäkitalo, Satakunnan Reservipiirin toiminnanjohtaja

Mika Peltola

pahtumissa on ukkoutunutta, nytkin moni osanottaja oli yli seitsemänkymppinen. Toivottavasti he kuitenkin ovat oiva esimerkki isänmaan puolustuksesta huolta kantavalle nuoremmalle polvelle, jonka edustajia myös oli ilahduttavasti paikalla!

Lopuksi suuri kiitos aktiivisille naisillemme, jotka kahvituksella ja lounaalla meitä taas kerran niin auliisti kestitivät! Kiitos Reserviläispäivän tukijoille, erityisesti Lavian Salelle ja LähiTapiolalle palkinnoista. Kiitos MPK:n Satakunnan yksikölle ja Satakunnan Reservipiirille suurenmoisesta tuesta! Tapaamisiin Reserviläispäivänä 19.8.2017.

PAULI YLITALO
Lavianseudun Reserviupseerikerho
Reserviläispäivän johtaja

ASKO KNUUTILA
Lavian Seudun Reserviläiset

KARHU KYSYY KANSANEDUSTAJILTA

Laura Huhtasaari
kotipaikka: Pori
puolue: Perussuomalaiset

Oletteko osallistuneet vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön?
Oletteko osallistuneet kertausharjoituksiin tai vapaaehtoiisiin harjoituksiin?
En ole osallistunut vapaaehtoiseen maanpuolustukseen tai kertausharjoituksiin.

Tunnetteko reservijärjestöjen toimintaa?
Jonkun verran tunnen reservijärjestöjen toimintaa. Reserviläiset ovat puolustusvoimien suuri voimavara. Reserviläisten ampumataidon turvaaminen tapahtuu riittäväillä harjoituksilla.

Ovatko MPK:n toiminta ja harjoitukset Teille tuttuja?
Olen nyt parhaillaan maanpuolustuskurssilla.

Mitä mieltä olette EU:ssa esiintulleesta ehdotuksesta kieltää itselataavat aseet?
Oletteko ottaneet kantaa ehdotukseen?
Miten reserviläiden ampumataidon säilyminen olisi turvattava?
Ase ei tapa, vaan ihminen. Asekieltojen lisääminen on väärä suunta. Ei Suomeen muutoksia aselakiin.

Kannatatteko yleistä asevelvollisuutta?
Kannatan yleistä asevelvollisuutta.

Karvian Reserviläisten juhlassa vallitsi isänmaallinen sini-valkoinen henki kakkua myöten.

Karvian Reserviläiset juhli viisikymppisiä

Karvian Reservin aliupseeriry:n perustava kokous pidettiin 4.1.1966 Karvian meijerin kokoushuoneessa. Alkuperäisiä perustajajäseniä on elossa neljä, joista **Toivo Hannukainen** myös osallistui viisikymmenvuotisjuhlallisuuksiin.

Aktiivisesti toimiva yhdistys Yhdistyksellä on paljon perinteiseksi myödestunutta toimintaa, josta mainittakoon Itsenäisyyspäivän seppelenlaskut sankarivainajien muistomerkillä ja kirkkopalvelu, tekstinluku ja

Satakunnan Reservipiirien toiminnanjohtaja Taina Mäkitalon onnittelut juhlivalle yhdistykselle ottivat vastaan puheenjohtaja Pasi Kannisto ja sihteeriksi Mika Saari

Runsaslukuinen kutsuvierasyleisö nautti

juhlaohjelmasta ja tarjoiluista. Keskusteltavaa riitti yhteisistä toimintavuosista.

kolehdinkanto. Retkiä on järjestetty muun muassa Parolaan panssariprikaatiin, Pirkalan lennoston ja lukuisia käyntejä Niinisalon varuskuntaan.

Liikunnallisesta toiminnasta hyvinä esimerkkeinä käyvät naapuriyhdistysten, Kankaanpään ja Honkajoen, kanssa järjestetyt lentopallo-ottelut ja pistoolijuoksu kilpailut. Jäsentenvälinä kilpailuina on harrastettu pistooliampumahiihtoasekä ilma-aseammuntoja.

Pilkkikisat on järjestetty 1. pääsiäispäivänä lähes katkeamattomasti vuodesta 1970 muutamaa poikkeusta lukuunottamatta. Satakunnan piirin juhla järjestettiin 1985 Karviassa. MPK:n kanssa on ollut muutama kurssi. Karvialaiset sodassa -kirja julkaistiin paikallisen Lionsklubin kanssa siten, että leijonat keräsivät tiedot sankarivainajista ja reserviläiset haastattelivat elossa olevat sotaveteraanit sekä rintamatunnuksen omaavat naiset.

Aihetta juhlaan

Vuonna 2004 sääntöjä muutettiin niin, että jäseneksi pääsi varusmiespalveluksen suorittanut henkilö, jolloin aliupseerien yhdistyksestä tuli reserviläisyhdistys. Jäsenmäärä on vaihdellut vuosien mittaan 45–60 jäsenen välillä.

Lämmihenkisestä juhlasta nauttivat kaikki kutsuvierait, jotka vuosien varrella ovat olleet mukana toiminnassa aktiivisesti tai kannattaneet yhdistyksen toimintaa. Kutsuvierait olivat saapuneet paikalle lähes sataprosenttisesti. Puheenjohtajan avauspuhe, sihteerin historiikki sekä piirin toiminnanjohtajana juhlapuhe saivat iloiset aplodit.

Juhlatilaisuudessa oli paikalla noin 50 vierasta. Sotaveteraaneja oli paikalla kaksi. Karvian soittokunta vastasi musiikillisesta annista ja paikallinen 4H -yhdistys ruokailusta ja kahvitarjoilusta.

MIKA SAARI
sihteeriksi

Karvian Reserviläiset

Muista
uudet
osoitteet:

**Satakunnan
Reservipiiri**

Käyntiosoite:

Mikonkatu 4 D 3.kerros,

Postiosoite:

Yrjönkatu 22 28100 Pori

ja

MPK Satakunta

Varastotie 5, Rakennus 7,

38840 Niinisalo

Puolustusvoimien kevyitä pst-aseita ja muuta varustusta olivat esittelemässä MPK:n kurssilaiset Jari Hakulinen ja Juha Niinikoski.

Reserviläispäivä Nakkilassa

Koko perheen tapahtuma

Jo perinteiseen tapaan reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjä oli kokoontunut elokui- seen Tappuri -tapahtumaan.

Nakkilan Reserviläiset ja Nakkilan Re-

servinupseerit isännöivät reservin osuutta.

Vanhin vieraistamme Satakunnan Rau- hanturvaajat oli jälleen paikalla. Maanpuo- lustuskoulutusyhdistys järjesti tapahtuman aikana maanpuolustuskurssin, joka kantaa nimeä Reserviläistapahtuma.

Puolustusvoimat varustivat kurssilaiset asustein ja varustein.

Ei yksin miesten juttu...

Kurssilaisista oli noin neljänksen naisia. Nakkilan Reserviläisten **Pirjo Ranne** on edustanut naismaanpuolustajia lähes yksin jokaisena vuonna. Nyt ei Pirjon tarvinnut olla yksin. Kanssasisaria oli ryhmän verran.

Huomioitavaa on, että ampumapis- teessä tytöt ja naiset tulivat selkeästi mie- hiä rohkeammin kokeilemaan ammuntaa. Naisten ampumasuorituksia oli myös aiem- pia vuosia enemmän.

Varsin näytävä leiri

Liikuntahallin jalkapallonurmelle nou- si esittelytarkoitukseen sopiva leiri teltoi- neen ja ajoneuvoineen. Esillä oli panssaroitu maastohenkilöauto, kuorma-auto, voima- keskus, viestikalustoa ja erilaisia olalta lau- kaistavia passarintorjunta-aseita.

Tietysti sinne oli rakennettu myös am- pumapiste, jossa Eko-Aims -asein saattoi kokeilla tarkkuusammuntaa.

Nakkilan Reserviläisten sihteeri **Petri Nurni** toimii myös aktiivisesti MPK:n toi- minnassa. Petri pääosin hoitaa yhteyden- pidon Säkylän varuskuntaan ja oli muka- na suunnittelemassa kurssia, sekä tekemäs- sä sen pohjalta tukipyynn- tää. Ensi vuodelle Petri lupaillee vähintään yhtä hyvä Reservi- läistapahtuma.

Perjantaina illalla reserviläisten messu- osasto pystytettiin upean kesäsään vallites-

sa. Lauantaina sitten sää kääntyi päälaelleen ja koko päivänä oli vain muutama tunti sa- teetonta aikaa. Silti ihmisiä kävi tasaisesti, mutta harvakseltaan.

Sunnuntaina taas aurinko jaksoi pais- taa. Kävijöitä oli varmaan eniten, mitä on Reserviläistapahtumassa ollut yhden päi- vän aikana. Tulos on hyvä, ottaen huomi- oon että kostea sää verotti Tappuritapahtu- man kävijämäärästä useita tuhansia vieraita. Maanpuolustustyö kiinnostaa kaikenikäisiä.

Kiitokset kaikille mukana olleille.

Nakkilan Reserviläiset toivottavat läm- pimästi tervetulleiksi tutustumaan maan- puolustustoimintaan ensi vuonnakin.

Ekoaseet kiinnostivat kaikenikäisiä.

ESA RANNISTO

Tytöt ja naiset

tulivat selkeästi

miehiä

rohkeammin

kokeilemaan

ammuntaa.

MPK:n koulutus sujunut suunnitelmien mukaan Satakunnassa

Kuluvan vuoden koulutus on Satakunnassa onnistunut hyvin. Koulutusvuorokausia on kertynyt MPK:n THJ:n mukaan syyskuun lopussa 3305 koulutusvuorokautta. Se on ihan hyvä tulos, mutta sillä ei tietenkään yletä viime vuoden 2015 ennätystulokseen 7171,5 koulutusvuorokautta ja 4406 osallistujaa.

”HONKA”-harjoitus 11.–13.11. Satakunnan loppusyksyn tärkein harjoitus on ”HONKA”-harjoituskokonaisuus 11.–13.11.2016, joka toteutetaan yhteistoiminnassa Varsinais-Suomen ”PUHURI”-harjoituksen kanssa. Harjoitukset toteutetaan Porin Prikaatin Säkylän ja Niinisalon toimipisteissä.

Suurin osa Satakunnan kotun ”HONKA”-harjoituksen kurseista toteutetaan Niinisalossa. Harjoituksen Niinisalon osuuden johtajana toimii reservin luutnantti **Hannu Lammintausta**.

Säkylän osuuden johtajan toimii reservin kapteeni **Jari Piili** Varsinais-Suomen kotusta. ”HONKA”-harjoituksessa toteutetaan Säkylässä Sovellettu asutuskeskustaistelukurssi, Tiedustelukurssi ja Joukku-

een taistelu (KASI-simulaattori)-kurssi. Porin Prikaatin Niinisalon toimipisteessä on suunniteltu toteutettavan kaikkiaan 11 kurssia. Valtakunnallinen Tulenjohton erikoiskurssi, Tarkka-ampuja 3-, Tarkka-ampuja 5- ja Taajamatarkka-ampuja 1-kurssit, Tykistön mittauskurssi, Tuliasema- ja viestikurssi, Johtamisen jatkokurssi, Reserviläisen kunnan kohotuskurssi sekä Johdon kurssi. Rauhanturvaseminaari ja Faitterit soittoleiri toteutetaan 22.-23.10. viikonloppuna. Harjoituksen suunnittelu on hyvässä vaiheessa ja mm. tukipyynnö Puolustusvoimille on tehty. Toteutus vaatii vielä paljon työtä.

Satakunnan vuoden 2017 toimintasuunnitelma on tehty Ensi vuodelle suunniteltu koulutusvolyyymi nousee noin 20% verrattuna kuluvaan vuoteen. Syynä on puolustusvoimien tilaamien kurssien määrän merkittävä nousu kymmenestä kolmeenkymmeneen.

Kurssitarjottimella on yhteensä 119 kurssia, joista PV:n tilaamia kursseja 30 kpl, Reserviläisjärjestöjen tilaamia 62 kpl sekä kuntien, seurakuntien, yritysten ym.

tilaamia 27 kpl.

MPK:n kurssikalenterista netistä www.mpk.fi, voi katsoa kaikki valtakunnassa tänä loppuvuonna toteutettavat kurssit ja tapahtumat.

Reserviläiset! Ilmoittautukaa kursseille ja tulkaa mukaan MPK:n toimintaan!

Kuntoa nostattavia virkistäviä syyskelejä toivottaen!

KIMMO TUOMI
Päällikkö
MPK Satakunta

Maanpuolustuskoulutus
–Turvallisuutta yhdessä

Santra Pelttonen Harjavalan lukiosta tähtää Raskaalla kerta-singolla.

Res. majuri Jorma Välke kouluttaa LV 217 viestikalustoa Sofia Eskolalle ja Eerika Varjukselle Ulvilan lukiosta

Nuorten tutustuminen puolustusvoimiin toteutettiin ensimmäistä kertaa PorPr:ssa Säkylässä Camp Maurissa 7.-9.9. ja Taktinen kivääri 2-kurssi 17.-18.9. Katinkurussa Porissa.

Taktinen kivääri 2 kurssin ammunta käynnissä Katinkurussa.

Reservin kapteeni Matti Pihlajamäki tutussa paikassa Katinkurussa johtamassa Taktinen kivääri 2-kurssia.

Vänrikit monipuolisen reserviläistoiminnan pyörteissä

”Ottiko kukaan kuvia?” huomasin kysyväni ääneen päähäni pälkähtäneen ajatuksen sotilaskodin pöydän ääreen kokoontuneilta kouluttajilta. Vänrikkipäivästä Säskylän Huovinrinteellä oli suoriuduttu kiitettävästi ja tapahtuma oli lähtökahveja vaille saatu päätökseen. Mielessäni pyöri kurssin dokumentointi, jota varten olisi ollut hyvä saada kuvamateriaalia. Muutama kouluttaja totesi ottaneensa selfien, mutta muunlaiset kuvat olivat jääneet ottamatta.

Satakunnan Reserviupseeripiiri organisoi elokuun viimeiselle lauantaille Vänrikkipäivän, jonka ohjelma jakautui kahteen osioon; informatiiviseen aamupäivään ja toiminnalliseen iltapäivään. Aamupäivän tarkoitus oli tutustuttaa vänrikit vapaaehtoisensa maanpuolustusharrastuksen suomiin mahdollisuuksiin. Olin paikalla kertomassa käytännön esimerkein, mitä kaikkea maanpuolustusharrastus voi pitää sisällään.

Ajatukset myllersivät pääni sisällä, kun mietin kuluneen vuoden tapahtumista vänrikkejä mahdollisesti kiinnostavia asioita. Kertoisinko hulppeasta glamourista, jota olin nähnyt ja kokenut upseerien tanssiaisissa Hofburgin palatsissa Wienissä alkuvuonna? Kenties he olisivat kiinnostuneita

kuulemaan tarinoita siitä, kuinka kansainväliseen sotilastaitokisoihin osallistuminen oli ylipäänsä tuonut kutsun noihin tanssiaisiin ja siinä sivussa alppijääkärintittelin. Olisiko kuitenkin varmempaa tuskaila sukien luistamattomuutta maaliskuisessa umpihangessa ja kertoa epäonnistuneesta osallistumisesta Puolustusvoimien vanhimpaan viestikilpailuun; Oltermannin hiihtoon? Ehkäpä he haluaisivat kuulla Naton Reserviupseerijärjestö CIORin kielikurssista, jossa olin kesällä kaksi viikkoa tiedusteluupseerina? Vai olisiko joukossa kenties erähenkisiä sisesejää, jotka kuuntelisivat mielellään juttuja Reserviläisurheiluliiton järjestämästä valtakunnallisesta syysjotoksesta? Monipuolista Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kurssitarjontaa ei tietenkään saisi myöskään jättää mainitsematta, koska sehän on helpoin tie omien maanpuolustustaitojen kehittämiseen.

Aamupäivän tietoähkyn jälkeen vänrikit päästettiin kirjaamaan maastoon ja suorittamaan sotilasaiheista tehtävärataa. Tehtävärasteilla mitattiin muun muassa ampu-mataittoa reserviläiskivääreillä ja -pistooleilla, kaluston tuntemusta ja kartanlukutaitoa. Iltapäivän päätteeksi tehtäväradan parhaat

suoritukset palkittiin ja vänrikit päästettiin sotilaskodin kautta kotimatalle. Minulle jäi tunne, että onnistuimme madaltamaan vänrikkipäivään osallistuneiden kynnystä lähteä mukaan reserviläistoimintaan. Aina-kin osallistujat poistuivat paikalta hymyssä suin, viimeisiä sokerimunkin rippeitä naamoiltaan lipoen.

EEMELI LAPPALAINEN

Tervehdys maanpuolustusnaisille

Ulkona hehkuvat syksyiset puut, näin laulavat Matti ja Teppo radiossa tätä kirjoittaessani. Ja syksy on todella saapunut – viimeöinen myrsky ukkosineen ja salamoineen vahvisti sen. On siis aika kääntää ajatukset arkisten askareiden pariin ja kesälomien jälkeen pyöräyttää yhdistystoiminta taas todella käyntiin.

Tuleva syksy on useiden päätösten aikaa kaikilla toiminnan tasoilla. Marraskuun loppuun mennessä tulee pitää sääntömääräiset syyskokoukset, joissa valitaan toimijat sekä yhdistysten, piirin että liiton johtoon. Satakunnan piirin sääntömääräinen kokous pidetään Porissa 31.10.2016 – virallinen kokouskutsu löytyy jäljempänä lehdestä. Marraskuussa 19.–20.11.2016 järjestetään valtakunnallinen liittokokous Lappeenrannassa, jossa valitaan Maanpuolustusnaisten liitolle uusi johto. Virallinen kutsu kokoukseen lähetetään yhdistyksille myöhemmin. Myös paikalliset yhdistykset pitävät omat syyskokouksensa ja lähettävät niistä kutsut jäsenilleen. Kokouksissa tehtävät päätökset ovat tärkeitä toimintamme kannalta, joten toivottavasti kaikkiin kokouksiin osallistuu runsaasti jäsenistöä.

Muistatthan käynnissä olevat liikunnan bonusviikot, jossa kerätään pisteitä liikuntasuorituksista. Tarkempia tietoja ja tulostettava kuntokortti löytyy Maanpuolustusnaisten liiton nettisivuilta osoitteesta www.maanpuolustusnaistenliitto.fi. Kortit tulee palauttaa liiton 2. varapuheenjohtajalle **Marja Hirvoselle** lokakuun loppuun mennessä.

Käynnissä on myös jäsenhankintakampanja, joka jatkuu 31.12.2016 asti. Tulokset julkaistaan ja palkinnot jaetaan kevättiittokokouksessa Nummelassa 8.4.2017. Nyt kaikki hankkimaan lisää jäseniä mukaan toimintaamme – tiedossa on hyvät palkinnot voittajille niin henkilökohtaisesti kuin yhdistys ja piiritasollakin. Ilmoitautumislomake löytyy liiton sivuilta jo yllä mainitusta osoitteesta. Saamalla uusia henkilöitä ja uusia ideoita mukaan toimintaan, kehitymme itse kukin siinä mukana.

Nyt siis kaikki liikkeelle ja mukaan kokouksiin – tehdään yhdessä rohkeita päätöksiä ja viedään toimintaamme eteenpäin.

Terveisin

MARJO SARMET

*Maanpuolustusnaisten liitto ry:n
Satakunnan piiri
puheenjohtaja*

Arvoisat Satakunnan reserviläiset

Olen 50-vuotias perheenisä Lemusta (Masketusta). Olen aloittanut sotilasurani ”siviilikarkurina” Porin prikaatissa III/1984 saapumiserässä, jonka jälkeen olin VA-vänrikkinä PORPR:ssa ennen kadettikouluun menoa vuonna 1986.

Aluetoimiston
päällikkö esittäytyy

Valmistui kadettikurssilta 73 vuonna 1989, jolloin palasin Porin prikaatiin. Prikaatissa palvelin joukkueenjohtajana eri perusyksiköissä ja aliupseerikoulussa, yksikön varapäällikkönä ja päällikkönä sekä esikuntaupseerina niin pataljoonan esikunnassa kuin prikaatin esikunnassa aina vuoteen 2001 asti kapteenikurssia, esiupseerikurssia ja yleisesikuntaupseerikurssia lukuun ottamatta.

Tässä aikaikkunassa olin myös 1995 - 1996 vuoden rauhanturvatehtävässä Makedoniassa ja 6 kuukautta pataljoonan operaatiopäällikkönä Kosovossa vuonna 2000. Vuonna 2001 siirryin Maanpuolustuskorkeakouluun esiupseerikurssien taktikan opettajaksi, josta palasin Porin prikaatiin Suomen ensimmäisen EU taisteluosaston suojauskomppanian päälliköksi vuoden 2006 alussa. Tämän tehtävän päätyttyä jatkoin Porin prikaatissa pataljoonan komen-

tajana kesästä 2007 alkaen.

Vuonna 2009 siirryin Maavoimien esikuntaan apulaisosastopäälliköksi, josta syksyllä 2011 pikakomennuksena Afganistaniin 10 kuukaudeksi taisteluosaston apulaiskomentajaksi. Afganistanista palasin syksyllä 2012 ja sain tehtävän Puolustusvoimien kansainvälisessä keskuksessa sektorinjohtajana. Tästä tehtävästä siirryin komentukselle syksyllä 2013 NATO:n operatiivesikuntaan Belgian Monsiin esikuntaupseeriksi, josta palasin Suomeen kesällä 2016 ja aloitin Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkönä 1.8.2016.

Aluetoimiston pääpilarit

Aluetoimiston tehtävät jakautuvat kolmeen pääpilariin; asevelvollisuuspilari, yhteistointa viranomaisten kanssa ja yhteiskuntasuhteiden pilari sekä operatiivinen pilari. Asevelvollisuuspilarin keskeisenä tehtävänä näen kutsuntojen järjestämisen sekä asevelvollisten tietojen ylläpitämisen. Kutsunnat on nuorille miehille ja vapaaehtoisille naisille yleensä se ensimmäinen kosketus puolustusvoimiin. Siksi kutsunnat on järjestettävä niin, että asevelvollisille jää kuva tehokkaasta ja toimivasta järjestelmästä. Kutsunnoissa meillä aluetoimiston henkilöstöllä on li-

säksi mahdollisuus yhteydenpitoon kunnan tai kaupungin edustajien kanssa ja samalla kunta tai kaupunki voi ”antaa jotain takaisin” nuorilleen kunnan tai kaupungin perinteisesti tarjoaman lounaan muodossa. Kutsunnat on kuitenkin se ensiaskel asevelvollisuudessa, joka jatkuu kutsuntojen jälkeiset 43 vuotta.

Varusmiespalveluksen jälkeen aluetoimisto vastaa asevelvollisten tietojen ylläpidosta, jotta tarpeen mukaan käskykortit saavuttavat reserviläiset valmiutta kohotettaessa. Tässä asiassa myös reserviläisten on oltava aktiivisia aluetoimiston suuntaan tietojen päivittämisessä.

Yhteistointa viranomaisten kanssa ja yhteiskuntasuhteiden pilari tähtää poikkeusoloihin varautumiseen ja valmistautumiseen. Erityisen tärkeää tämä on nykyisessä uhkakuussa, jossa avoin sotilaallinen vaikuttaminen on keinovalikoiman loppupäässä alkupään keinojen kohdistuessa yhteiskunnan elintärkeisiin toimintoihin, johtamiseen, päätöksentekoon ja kansalaisten jokapäiväiseen elämään. Mahdollinen vastustaja voi päästä haluamaansa päämäärään pelkästään informaatiovaikuttamisella, tietojärjestelmiin tunkeutumalla tai katkaistamalla sähköt. Tämän kaltaisiin uhkiin me

Hyvä koulutustaso ja oikein

suunnattu uhkaan

perustuva koulutus ovat

merkittävä osa

yhteiskunnan ja

puolustusvoimien

varautumista

poikkeusoloihin.

aluetoimistossa pyrimme varautumaan ylläpitämällä tiivistä yhteyttä muihin viranomaisiin ja suunnittelemalla yhdessä, miten kansalaisten arki saadaan toimimaan poikkeusoloissa mahdollisimman hyvin. Tämän pilarin alle kuuluu myös maanpuolustus-työ, jota me aluetoimistossa teemme erilaisen luento- ja esitysten muodossa sekä tukemalla yhteisöjä ja yhdistyksiä eri tapahtumissa. Ilman korkeaa maanpuolustustahtoa on maan lamauttaminen kovin helppoa.

Operatiivisen pilarin alla kootaan periaatteessa yhteen kaikki se asevelvollisiin, viranomaisiin, yhteiskunnan tukemiseen ja poikkeusoloihin varautumiseen liittyvä työ, jonka puitteissa Puolustusvoimat toteuttaa käskettyjä tehtäviä isänmaamme vapauden ja itsenäisyyden turvaamiseksi. Tähän liittyy reserviläisten koulutus yhdessä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kanssa niin

kertausharjoituksissa kuin vapaaehtoisissa harjoituksissa.

Tavoitteena
hyvä koulutustaso

Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkönä minulla on oikeus ja velvollisuus asettaa koulutukselle vaatimukset, jotta Satakunnan ja Varsinais-Suomen alueelta perustettavat sodan ajan paikallisjoukot kykenevät mahdollisimman hyvin suoriutumaan poikkeusolojen tehtävistä tarpeen niin vaatiessa. Hyvä koulutustaso ja oikein suunnattu uhkaan perustuva koulutus ovat merkittävä osa yhteiskunnan ja puolustusvoimien varautumista poikkeusoloihin.

Satakuntalaiset. Turkulaisesta taustastani huolimatta haluan tehdä tiivistä ja hedeelmällistä yhteistyötä niin satakuntalaisten reserviläisjärjestöjen, veteraanijärjestöjen,

viranomaisten ja alueen yhteiskunnallisten vaikuttajien kanssa ylläpitääkseni ja kehittääkseni alueemme varautumista poikkeusoloihin ja isänmaamme vapauden turvaamiseksi.

*Everstiluutnantti
JONI LINDEMAN
Lounais-Suomen aluetoimiston
päällikkö*

Terveysasemalle uusi kympin rakennus

Porin prikaatin Säkylän toimipisteen varusmiehet saavat jatkossa entistä parempaa ja nopeampaa terveydenhoitoa, kun varuskunnan terveysasema pääsi kesäkuussa muuttamaan vastavalmistuneeseen uuteen rakennukseen.

Terveysaseman hankesuunnitelma valmistui kaksi vuotta sitten 6.6.2014 ja varsinaiset rakennustyöt käynnistyivät reilu vuosi myöhemmin 22.6.2015. Tiukasti suunnitellussa aikataulussa pysynyt rakennushanke kerää kiitosta Porin prikaatin huolipäälliköltä, majuri **Rainer Kemppaiselta**:

– Yhteistyö Puolustushallinnon rakennuslaitoksen Säkylän toimipisteen kanssa on sujunut rakennushankkeen suunnittelu- ja toteutusvaiheessa erinomaisesti. Lopputuloksena on kympin rakennus, Kemppainen kiittelee.

Terveysasemalla järjestettynä tutustumispäivänä 21.6. päällikkölääkäri **Jussi Laaksosen** kovimmat kiireet olivat muuton suhteen jo takana. Terveysasema oli kiinni muuton aikana vain muutaman päivän.

– Kiire on sen osalta jo helpottanut. Muutto oli varsin räväkkä, kun siihen vihdoin ryhdyttiin. Kolmekymmentä ihmistä teki muuttoa ja kannettavaa oli reilut 800 muuttolaatikkoo, Laaksosen huokaisee.

Varuskunnan terveysasema oli vanhan varuskuntasairaalan purkupäätöksen jälkeen väliaikaisesti sijoitettuna Säkylän keskustaan Säkylän kunnalta vuokrattuihin ti-

loihin. Uusi terveysasema tuo terveydenhuollon osaajat taas lähemmäs varusmiehiä ja henkilökuntaa. Mutta mikä varusmiesten terveydenhuollossa sitten muuttuu uuden terveysaseman myötä?

– Logistiikka muuttuu. Saamme toimittua nopeampaa ja parempaa hoitoa varusmiehille uusissa tiloissa, Laaksosen summaa.

– Autoliikenne poistuu ja saamme va-

Päällikkölääkäri Jussi Laaksonen on tyytyväinen uusiin terveysaseman tiloihin.

Markus Malila

rusmiehet nopeammin takaisin palvelukseen tai vapautukseen yksiköihin. Myös henkilökunnan pääsy terveysasemalle helpottuu ja saadaan tarjottua nopeampaa apua, Laaksosen lupaa.

Kompaktimmat tilat

Laaksonen ehti työskennellä aiemmin myös prikaatin vanhassa, sittemmin sisäilmaongelmien takia puretussa varuskuntasairaalassa. Laaksonen kiittelee edeltäjänsä, päällikkölääkäri **Timo Lahinia** onnistuneesta suunnittelutyöhön osallistumisesta ja Porin prikaattia onnistuneesta yhteistyöstä.

– Vanhan varuskuntasairaalan tilat oli tehty aikana, jolloin varuskunnissa tehtiin myös laajempia hoitoja. Ne oli tehty

nimenomaan sairaalaksi. Uudet tilat ovat kompaktimmat jo soveltuvat paremmin niihin hoitotoimenpiteisiin, jota varuskunnassa nykyisin tehdään.

– Näin terveysasemana toimimme kuin mikä tahansa pieni terveysasema ja kumppanuussairaala Satakunnan keskussairaala tukee meitä tarvittaessa suuremmissa hoidoissa, Laaksonen kuvailee työnjakoa.

Yhteistyö keskussairaalan kanssa on kuukausittaista. Säkylän kunnan kanssa jatkamme yhteistyötä röntgen- ja laboratorio- palvelujen kautta, joita Laaksosen mukaan käytetään viikoittain.

FAKTALAATIKKO:

Terveysasema
ja päävartiorakennus: hyötyala 1423 m²
Pihavarasto/ajoneuvokatos: hyötyala 109 m²

Terveysasema
- yhteensä 34 työpistettä
- 21 vuodepaikkaa
- jakelukeittiö

Päävartio
- n. 13 työpistettä
- 19 pukuhuonepaikkaa
- 12 majoituspaikkaa
- 3 putkaa

MARKUS MALILA

Pumppuhaulikko oli monelle uusi tuttavuus.

Kurssilaiset saivat kokeilla patruunoiden lataamista.

Elämänmittainen harrastus ja monipuolista ammuntaa

Kevään naisten ampumakoulutuksen jatkokurssi ammuttiin 27.8.2016 Huittisten Mansikkamajalla. Kovan tuulen lisäksi ilmassa viuhui myös jotain muuta, kun naiset pääsivät ampumaan pistoolilla, reserviläiskiväärillä, revolverilla sekä pumppuhaulikolla. Lisäksi kurssilaiset saivat itse ladata 9 mm:n pistoolin patruunoita ammuntaa varten. Kurssinjohtaja **Timo Vuorisalon** mukaan kurssin painopiste oli nimenomaan monipuolisessa ammunnassa, sillä kaikki kurssille osallistuvat olivat suorittaneet keväällä naisten ase- ja ammuttakurssi 1:sen ja näin ollen ampuma-aselainsäädäntö ja turvallinen asekäsittely oli tuoreessa muistissa. Haastattelimme kurssilaisia **Päivi Rasimusta** Sastamalan Mouhijärveltä sekä **Pamela Holm-**

Parasta kurssilla

oli moni asia.

Ampuminen, hyvät

ohjaajat sekä

mukavat

kurssikaverit

nyt ainakin.

roosia Rymättylästä päivän tunnelmista. Kurssilaiset olivat kaikki yhtä mieltä siitä, että lauantaipäivä tuli käytettyä paremmin kuin hyvin.

Parasta kurssilla oli moni asia. Ampuminen, hyvät ohjaajat sekä mukavat kurssikaverit nyt ainakin, kertoo Rasimus.

Itsensä voittaminen, pelon selättäminen ensimmäisen keväällä järjestetyn kurssin jälkeen ja nyt puhdas ilo ja voimaantumisen tunne kun osaa, pystyy ja ymmärtää itse miten aseita käsitellään ja vieläpä onnistuu erinomaisesti suorituksissaan, kertaa Holmroos kurssin tunnelmia.

Ampumakoulutus sai kiitosta monipuolisuudestaan ja erityisesti haulikkoammunta oli monelle uusi kokemus. Myös maastossa

suoritettu pistooliammunta oli jotain uutta ja erilaista.

Tämän kurssin antina olivat nimenomaan ampumataidon syventäminen ja uutena kokemuksena haulikolla ampuminen, kiteyttää Rasimus.

Tuttuun tapaan kiitosta saivat osaavat kouluttajat sekä ruokahuolto, joka loihti kurssilaisille maittavan lounaan.

Aivan erityisesti haluan antaa kiitoksen ammattitaitoisille ja kärsivällisille ohjaajille, jotka todella paneutuivat opettamiseen, sanoo Rasimus.

Kouluttajat olivat lempeitä, leppoisia, kärsivällisiä ja erinomaisen asiantuntevia. Uskallus ampua ja kokeilla omia rajojaan sujui turvallisuuden tunteen ympäröimänä,

HANNA-MAIJA RAITIO

Kurssikuva. Etualalla vasemmalla kurssin vääpeli Pia Huhtala.

Sturmi rynnäkkötykki Ps 531-43 sai uuden elämän Säkylässä

Rynnäkkötykkeitä ostettiin Saksasta useam-
massa erässä yli 50 kappaletta. Kesän 1944
suurtaisteluissa Karjalan kannaksella kalus-
to oli kovilla torjuttaessa Punaisen rauhan
armeijan ilosanoman levittämistä. Syksyn
-44 sotatilanne muuttui nopeasti ja Ps 531-

44 Sturmgeschütz III ("Paula"), joka laivat-
tiin Mäntyluotoon loppupään toimitukse-
na ei ehtinyt taistelutoimiin. Tämä oli ehkä
tämänpäivän näkökulmasta hyvä asia koska
vaunu on erittäin hyvin säilynyt, vaikkakin
alkuperäinen Maybach moottori ja voiman-

siirto on poistettu. Säskylä Talvi- ja Jatko-
sotamuseoon Sturmi siirrettiin museon
johtaja **Ilpo Nurmen** vision ansiosta. Nur-
mi teki puolustusvoimien kanssa sopimuk-
sen vaunun säilyttämisestä viisi vuotta mu-
seon näyttelyesineenä jona aikana vaunua
myös kunnostettaisiin. Nurmi esitti suun-
nitelmansa myös Satakunnan Asehistorial-
lisen Seuran puheenjohtajalle ins.maj. evp
Hari Paattimäelle, joka nopeasti organis-
oikin seuran jäsenistön riveistä innokkaan
talkooporukan, panssarikillan ollessa ura-
kassa mukana. Asiasta innostui myös **Pert-**

Laguksen ristit viimeistelivät Sturmin entisöintiurakan.

ti Mäenpää joka maalausurakoitsijana tiesi
tarkoin, miten projekti olisi toteutettavis-
sa. Syyskuisen hienossa kelissä Sturmi hiek-
kapuhallettiin ja pohjamaalattiin sekä seu-
raavana päivänä pintamaalattiin Suomen

armeijan vihreäksi. Loppuhuipennukse-
na Laguksen panssaridivisioonan tunnuk-
set kruunasivat koko komeuden. Kannattaa
käydä Säskylän Käärnummella tutustumas-
sa vaunuun ja museoon. Tämän kaltaista so-

tahistorian säilyttämistä soisi tapahtuvan
enemmänkin.

ERKKI METSÄLÄ

Sturmi yleisilme oli vuosikymmenien ulkosäilytyksen jäljiltä ankean
ruosteenruskea.

Lokasuojan oikaisu toteutettiin perinteisin
menetelmin.

Talkoolaiset paikkamaalasivat hankalimmat
telapyörästä kolot.

Hiekkapuhallus poisti vanhan pintaruosteen.

Itä-Viron Voitonpäivän juhlallisuudet Kohtla-Järvellä

Minulle tarjoutui ainutlaatuinen mahdollisuus osallistua eteläisen naapurimme Viron Voitonpäivän viettoon. Vuosien varrella olen osallistunut moniin valtakunnan tason koulutuksiin, joista on tietojen ja taitojen ohella tullut tuttaviamme eri puolilta Suomea. Tämän kaltaisesta tuttavuudesta tämäkin matka sai alkunsa kesäkuussa juhannusviikolla.

Kymen Reserviläispiirillä kaakkoisessa suomessa on ollut tiivistä yhteistyötä Viron Kaitseliitin Alutagusen malevin kanssa jo viimeiset 10 vuotta. He ovat käyneet useita kertoja vuodessa Virossa kyläilemässä ja virolaiset puolestaan Suomessa. Malevin toiminta-alue on kartalta tarkasteltuna samassa linjassa Kymen Reserviläispiirin alueen kanssa pohjois-etelä suunnassa eli Itä-Virossa. Siksi yhteistyö tuntuu varsin luontevalta juuri näiden järjestöjen kesken. Kulkeminen tapahtuu kuitenkin nykyään vain pääkaupunkien kautta pääsääntöisesti laivoilla.

Kaakkoisen Suomen reserviläiset saivatkin yhteistyön nimissä kutsun Viron Voitonpäivän* juhlallisuuksiin sekä Maakaitsepäivän viettoon Kohtla-Järven kaupungissa. Kaupunki juhlisti samalla 70-vuotista taivaltaan. Kutsun lähettäjänä oli Alutaguse malevin päällikkö **Margus Ets**. Viro toimikunnan puheenjohtajana **Jari Suni** tarttui toimeen ja tilasi porukalle matkaliput. Lisäksi lähti paikalliselle aluetoimistolle ano-

* Voitonpäivä (Vöidupuha) on Viron virallinen juhlapäivä alkaen vuodesta 1934. Päivää vietetään muistoksi Saksan Landeswhrista vastaan käydystä ja voitetusta taistelusta 23. kesäkuuta 1919. Taistelu käytiin Pohjois-Latviassa Ce'sise –nimisen paikan läheisyydessä (viroksi Vönnu). Silloin käyty sota loppui Tarton rauhaan.

mus maastopuvun käyttämisestä paraatin yhteydessä. Paikallinen reserviläisaktiivi **Sami Sihvola** lupautui autoineen vaativalle matkalle.

Tiistaina 21.6. aloitimme matkamme. Samassa kyydissä matkustivat vanhat Viro-konkarit **Kosti Hämäläinen** ja **Jorma Hanski**. Lisäksi kyytiin pääsin satamassa vielä minä, joten meitä oli täysi autolasti laivaan ajettaessa. Tallinnan satamaan tulon jälkeen käänsimme auton keulan osoittamaan kohti Kohtla-Järveä. Matkaa Tallinnasta n. 160 km. Päämäärämme oli Valasten motelli josta on Narvaan eli Venäjän rajalle vielä noin 50 km. Matka taittui mukavia rupatellessa ja menneitä muistellessa.

Kosti Hämäläinen

Helteisissä olosuhteissa suoritettua paraatikatselmusta oli seuraamassa runsaslukuinen yleisö. Suomalaisosaston kärjessä marssi Ravo Sarmet.

Matkalla pidettiin yksi lyhyt kahvipaussi sekä sovittiin työnjako paraatissa.

Illan suussa pääsimme perille majapaikkaan. Vastaanotto oli meille hieno kun paikalliset aktiivit päällikkönsä Marguksen johdolla toivottamaan meidät tervetulleeksi. Kättelyjen jälkeen tavarat vietiin pikaisesti meille varattuihin huoneisiin. Heti sen jälkeen siirryimme mitä mahtavimpaan iltata-ateria pöytään. Silmillä siitä pöydästä olisi syönyt vaikka mitä, mutta vatsa oli aivan toista mieltä. Juomissakin oli tarjolla laaja kirjo, kirkkaita unohtamatta. Virolaiseen tapaan meille oli varattu myös sauna matkapölyjen pois pesemistä silmillä pitäen.

Keskiviikkona 22.6 lähdimme isäntien

Paraatikatselmus alkoi kenraaliluutnantti Johannes Kertin joukkojen tarkastuksella.

järjestämälle tutustumiskierrokselle. Ensimmäinen kohteemme oli Järve-Jaanin Vanhan tekniikan museo. Museo sisälsi vanhoja paloautoja, kuorma-autoja, linja-autoja sekä erikoisautoja. Lisäksi eri vuosikymmenten ajalta erimallisia Lada ja Moskvits henkilöautoja. Paikan erikoisuuksiin kuului vielä museoitua kaitafilmi- ja elokuvakalustoa menneiltä vuosikymmeniltä. Meille näytettiin vanhassa elokuvateatterissa piirretty animaatio viinan kiroista. Filmistä ja kalustosta huokui vahva Neuvostoliitto-henki.

Päivän toisena kohteena oli Viron Vapaustaistelun Museo Lagedilla (Tallinaan 15 km). Museo oli varsin täydellinen esineiden ja valokuvien osalta. Merkille pantavaa oli Suomalaisen kaluston ja kuvien sekä kunniamerkkien osuus näyttelyssä. Kielekkeinen valtiolippu (=sotalippu) oli levitetty kaikessa komeudessaan seinälle. Kellarikerroksessa oli mittava kiväärikaliiiperisten aseiden kokoelma. Tämä käsitti varmaankin koko itsenäisen Viron ajan pitkät aseet (Arsenal -tehdas), mukana oli myös suomalaisia aseita, mainitakseni mm

kiv m/39 ja 20mm pstkiv/39. Ulkoa löytyi it -kalustoa, sekä erilaista kuljetuskalustoa, panssarikalustoa unohtamatta.

Torstaina 23.6 oli juhla- ja paraatipäivä. Päivä oli heti aamusta alkaen kirkas ja aurinkoinen. Aamulla heräsimme klo 8, jonka jälkeen nautimme aamupalan ja pukeuduimme paraatiasuun (M05). Ajoimme kulkuneuvollamme Kohtla-Järvelle, lähelle muistomerkkiä jossa tapahtuisi viimeinen seremonia. Sieltä kävelimme paraatin harjoituspaikalle, joka sijaitsi paikallisen koulun urheilukentällä. Harjoitusta johti Itä-Viron Malevin päällikkö maj Margus Ets. Joukkoja harjoituksessa oli kaikkiaan n. 300 henkeä. Tämä luku sisältää Kaitseliitin, Naiskodukaitsen, Kotityttärien, Nuorkotkien, palokunnan, poliisin sekä vierailijat. Harjoituksessa kiinnitettiin näkyvästi huomiota tervehdykseen vastaamiseen ja marssiessa eri osastojen välisiin etäisyyksiin. Nämä sujuivatkin mallikkaasti mutta aurinko helli meitä todella lämpimästi, sillä mittari näytti 30 astetta lämmintä. Ruokailutauon jälkeen ryhmityimme Suomen lipun kera marssijärjestykseen viereiselle ka-

dulle ja siirryimme musiikin tahdissa marssien varsinaiselle paraatipaikalle kaupungin keskustaan. Yleisöä keskustassa oli paikalla runsaasti, joka kertoo siitä, ettei juhla ole kansalle sekä kaupungin asukkaille aivan yhdentekevä. Paraatikatselmus alkoi kenraaliluutnantti **Johannes Kertin** joukkojen tarkastuksella. Katselmuksen, puheiden ja tulenjakoseremonian* jälkeen suoritettiin ohimarssi, jonka kenr.ltn. Kert seurueineen otti vastaan. Sieltä siirryttiin suoraan marssien Vapaussodan muistomerkillä jossa eri yhdistykset ja virastot laskivat seppeleensä patsaan juurelle. Suomen seppeleen laskivat kapteeni **Ravo Sarmet** ja vääpeli **Kari Haapanen**. Kari liittyi ennen harjoitusta mukaan meidän porukkaan kun oli Virossa lomamatkalla perheensä kanssa samaan aikaan. Näiden seremonioiden jälkeen hyvästelimme kaikki paikalla olevat ystävät ja tutut. Sitten nopeasti autolle, kuivat siviilivaatteet päälle ja matka kohti Tallinnaa aloitettiin.

Reilun parin tunnin ajon jälkeen kerittiin juuri ajoissa satamaan ja laivaan. Laivamatkan aikana oli sopivasti aikaa analysoida päivän tapahtumia. Mielestämme olimme onnistuneet tehtävässämme hyvin eli olimme ”näyttäneet” Suomen lippua Virolaisille tärkeässä tapahtumassa arvokkaalla tavalla. En tiedä moniko yleisön joukossa oli tietoinen siitä, että olimme ”vain” reserviläisiä. Helsinkiin saavuttaessa heitettiin haikeahkot hyvästit matkakumppaneille ja jatkettiin kotiin hienoa kokemusta rikkaampana.

* Tulenjakoseremonialla tarkoitan tässä yhteydessä sikäläistä tapaa jakaa soihdulla valtakunnallisesta juhlasta tuotu tuli eri kuntiin pienempien soihtujen välityksellä. Tuojina ovat edustajiksi valitut nuoret, tyttö ja poika (=noorkotkas ja kotutütar) keille se on kunniatehtävä. Valtakunnalliseen juhlaan tuli tuodaan Torin kirkosta joka on uudelleenrakennettu sorilaskirkko sekä varsin tunnettu myös Suomessa.

Armi Salo

Toisen maailmansodan panssariaseen työkaluja siistissä rivissä. Edessä Panzer V:n alustalle rakennettu rynnäkötykkimäinen pst-vaunu Jagdpanzer. Ylärunko muotoiltu uudelleen ja aseena tehokas ja pelätty 88mm kanuuna. Sen takana varsinainen Panzer V Panther, erinomainen vaunu, mikä tuli käyttään liian myöhään, mutta palveli pitkään sodan jälkeen mm Ranskassa. Pantherin tykki oli vain 75mm. Raitakylkinen Itä-Saksasta sodan jälkeen hankittu T-34/85, tämä sarjan loppupään malleja. Vaunu oli järkiratkaisu: riittävän hyvä malli ja suuret tuotantosarjat tekivät T-34:stä legendan. M4 Sherman, USA:n pääasiallinen panssarivaunu, josta kuvassa näkyy vai jyrkkä etukilpi.

Tutustumisen arvoinen panssarimuseo Sveitsissä

Kuvassa oppaana toiminut jääkäri J Heiz ja kirjoittaja. Taustalla on Panzer 61, 39tn, 105mm tykillä varustettu vaunu; Sveitsin omaa Thunin Konepajan tuotantoa.

Kansainvälisellä sotilasmarssilla Saksan Fuldassa tutustuin Bernissä työskentelevään saksalaiseen sotilaslääkäriin. Hän tunnistui mustan baretin ja kertoi Bernin lähellä olevasta panssariajoneuvojen kokoelmasta, mikä saattaisi kiinnostaa. Nyt kesäkuun alussa, heti Bernin sotilasmarssin jälkeen, toteutui tutustuminen tähän Thunin varuskunnan yhteydessä olevaan museoon.

Ennakkojärjestely toimi. Olimme määräraikaan portilla, missä tapasimme oppaamme vuotuista reservipalvelua suorittavan hyvin englantia puhuvan jääkäarin – vuorikiipeilyvarusteita myyvän liikkeen osastovastaavan!

Museon 'rautatavaraa' on avoimella kentällä aivan pääportin vieressä ja katon alla museohallissa. Meille oli kerrottu kierrokseen kuluva noin puolitoista tuntia. Ken-

Thunin museon tunnuskieli ulkona panssarikentän reunalla.

tällä tuo aika tuli jo täyteen, sillä mielenkiintoisia ajoneuvoja on kuutisenkymmentä. Kaikista on varsin selkeät tiedot. Myös käyttöajan tunnuksat ovat näkyvissä. T-34:n rinnalla ovat M4 Sherman ja Panzer V Panther. Siinä jo ajatukset alkavat harhaila... Säiden armoilla oleva kalusto ei valehtele. Oppaankin mielipide oli, että meidän perinneyhdistysten tarjoama huoltopalvelu voisi hyvinkin toimia myös heillä.

Hallissa oleva kokoelma on enemmänkin opetuskokoelma, eikä avoimna yleisöl-

le, paitsi sopimuksen mukaan. Se on kylä näkemisen arvoinen. Halli on valoisa ja siisti. Kalustoa ei ole tungokseen asti. Sieltä saa selkeän kuvan Sveitsin panssariaselajin kaluston kehityksestä viidestä Renault FT 17:n mallikappaleesta 200-400 vaunun hankintaeriin. Ulkona jyristävien Leopardien edeltäjät ovat siististi suojassa.

Thun sijaitsee alle tunnin ajon päässä Bernistä etelään. Allmendstrasselta käännytään Militärstrasselle ja heti ensimmäisessä risteyksestä oikealle niin ollaan Dufour

Kasernen portilla. Vaunukenttä on avoimna ma-pe 08.00-17.00 ja sinne pääsee ilmoittautumalla portilla.

Halli, historiallinen museo, on avoimna 08.00-16.00, mutta Reservin ulkopuolisille vain sopimuksesta. Tiedustelut: wplthun.info@vtg.admin.ch (Attn: Stabs Adj Bühler).

LEO JOHAN SALO
Panssarikilta
Pori

Panssariaseen alkutaipaleen vaunuja. Meilläkin aloitusvaununa ollut Renault 17 ja vieressä Vickers-Carden Loyd m34 vain kaseistuksella. Oikealla 'Praga 38' tsekkiläinen LTL-H, mitä Sveitsi hankki 12+12 kpl, ensimmäiset ilman aseistusta ja seuraavat myös ilman moottoreita.

Hylky on n. 5 km:n etäisyydellä lähimmästä maantiestä. Hylyn osia löytyy laajahkolta rinteiden alueelta.

Junkersin maalliset jäännökset Aakenustunturin maastossa

Ylläksen alueen karttoja katsellessani olen useasti kiinnittänyt huomiotani Aakenustunturin kupeessa olevaan karttamerkintään ”Junkers”. Käsitöksenäni on ollut, että paikalla on toisen maailmansodan aikaisia jäänteitä saksalaisesta lentokoneesta.

Tänä syksynä suuntasin patikkareissuni alueelle tarkistamaan asian, vieläkö kohdalla on runsaan seitsemänkymmenen vuoden takaa on mitään jäljellä. Kohde löy-

tyi ja paikalla oli edelleenkin hyvin havaittavissa lentokoneen romua onnettomuuden jäljiltä.

Luftwaffen työjuhta

Vuosina 1930–45 Saksassa valmistettu kolmimoottorinen Junkers Ju-52-3 (kutsuanimeltään *Tante Ju*, Täti Ju) oli Saksan ilmavoimien Luftwaffen pääasiallinen kuljetuskonetyyppi. Sotilaskäytössä koneen etu-

na oli se, että sille kelpasivat melko lyhyet ja huonokuntoiset kiitotiet, se oli vakaa lennettävä myös raskaasti kuormattuna eikä säikkynyt huonoja lentosäitä.

Kuitenkin vuoden 1944 helmikuun ensimmäisen päivän lumipyry Länsi-Lapissa oli liikaa Rovaniemelle tukeutuneen Ju-52-3:lle. Messerschmitt 110 -hävittäjien varaosia kuljettaneen Junkersin lentäjät eksyivät reitiltä, ja huonon näkyvyyden vuoksi tör-

mäsivät Aakenustunturin toiseksi korkeimman laen, Moloslaen koillisrinteeseen. Päivämäärä oli siis 1.2.1944. Alkuperäisessä tappioilmoituksessa oli maininta: ”*Suoritetut etsinnät olleet tuloksettomia huonon sään ja vastasataneen lumen takia*”.

Törmäyksessä kuolivat välittömästi ohjaaja, vääpeli **Kurt Rochna**, radisti, alikersantti **Karl Meyer** ja mekaanikko, alikersantti **Stephan Kulin**. Konekivääriampuja, alikersantti **Willi Brande** eli pahoin loukkaantuneena useita päiviä. Yöpimeällä hän ampui hätäraketteja, mutta Levillä sijainnut suomalainen ilma-avvontav-asema ei niitä huonon sään vuoksi huomannut. Paikallinen väestö ilmeisesti havaitsi hätäraketit, mutta asiaa pidettiin sääilmiönä.

Koiranpentu selvisi hengissä Huhtikuussa 1944 suomalainen hiihtopartio löysi Junkersin hylyn. Yllättäen koneesta löytyi elossa ollut koiranpentu. Hiihtopartion johtaja ylikersantti **Salovirta** päätti ottaa koiran omakseen ja antoi sille nimen Junkkeri. Henkensä pitimiksi Junkkeri oli jyrsinnyt isäntiensä jäätäneitä ruumiita.

Löydöstään suomalaiset ilmoittivat saksalaisille, jotka kuljettivat ruumiit pois sekä irrottivat arvokkaimmat komponentit eli radio- ja suunnistuslaitteet. Tämän jälkeen he räjäyttivät koneen. Räjäytyksen jäljiltä Junkersin kappaleita ja sen lastina olleita Me 110- koneen pakoputkisarjoja sinkoutui laajalle alueelle Moloslahaen rinteille.

Hylystä on irronnut paljon tarinoita ja matkamuuistoja Kansan suussa liikkuu paljon tähän onnettomuuskoneeseen liittyviä tarinoita. Kerrotaan, että Junkersin hylyn löysivät ensiksi nuoret poropaimenet. Samoin kerrotaan huomattavista palkkarahasummista, joita kone olisi kuljettanut ja jotka olisivat päätyneet asiattomiin käsiin ennen suomalaispartion tuloa paikalle.

Junkers Ju 52 lentokoneita valmistettiin

5 000 kappaletta. Suomessa Finnairin edeltäjä Aero otti Ju 52/3m koneen käyttöön 1. heinäkuuta 1932 Helsinki–Tukholma-välille. Yhteensä Aero tilasi viisi konetta. Tunnetuin koneista oli Kaleva, jonka neuvostoliittolaiset pommikoneet ampuivat alas Suomenlahdella 14. kesäkuuta 1940. Vaikka useimmat koneet tuhoutuivat sodassa, koneita on jonkun verran edelleen lentokelpoisessa kunnossa ja edelleen jatkuvassa käytössä.

Paikan päällä Aakenustunturilla näyt-

ti siltä, että koneen hylystä oli vuosikymmenien varrella irrotettu lentokoneetallia ”matkamuuistoina” monien kulkijoiden repuihin. Junkers -hylkyä pääsee parhaiten ihmettelemään Ylläsjärvi–Kittilä maantien varrella sijaitsevalta Totovaaran pirtiltä johtavaa luontopolkua myöden, josta matkaa hylyn sijaintipaikalle on n. 4,5 km.

Paikan päällä henkilökohtaisesti toteamassa käyneenä
ARTO AHOKAS

Suurimpana osana on säilynyt koneen peräosa.

Duxford Air Show 2016

Ilmavalvontatyöt nauttimassa virvokkeita rankan työn ohessa.

Spitfire valmiina hälytyslähtöön.

Syksyn 2016 Duxford Air Show järjestettiin 10–11 syyskuuta ja sinne matkasi jälleen Satakunnan Asehistoriallisen Seuran kahdeksan hengen innokas War Bird -harrastusporukka. Lennot ja matka kohteeseen sujui jo rutiinilla – ainoastaan massiiviset liikenneruuhkat pääteillä yllättivät. Liikennevaroitukset navigaattorista suur-Lontoon alueella kannattaa ottaa tosissaan varsinkin, jos aikataulu on tiukka. Tunti seisomista moottoritiellä on pitkäväteinen kokemus. Toinen ikävä yllätys oli lauantapäivän sateinen säätila joka aiheutti lentotoimintaan pitkiä taukoja ja ohjelmanmuutoksia. Silti päivän kohokohtia oli kahden Spitfiren ja Me 109:n (Espanjan Mersuja) ilmataistelunäy-

tös jonka Britit yllättäen voittivat sekä Catalina -vesitason rauhallinen taitolentoesitys.

Alueella oli totutusti paljon myyntikojuja sekä muuta mielenkiintoista alaan liittyvää nähtävää niin, että päivä kului turhanakin nopeasti. Kentällä on useita halleja täynnä sotakoneita sekä maakalustoa, joten jos perusteellisemmin haluaa tutustua Duxfordin tarjontaan yhden päivän aikana se ei onnistu.

ERKKI METSÄLÄ

B17 Lentävä Linnoitus Sally B valmistautuu näytöslentoon. Taustalla lentävät Me 109 hävittäjät

RAUMA-JOTOS 2017

ResUL:n valtakunnallinen syysjotos 2017

RAUMA-JOTOS 2017

Vuonna 2017 tulee kuluneeksi tasan 30 vuotta edellisestä Raumalla järjestetystä Jotoksesta. Lisäksi vuosi 2017 on Suomen itsenäisyyden 100-vuotis ja Rauman kaupungin 575-vuotis juhlavuosi. Ensimmäinen syysjotos Retkeilyseminaari pidettiin vuonna 1971 Padasjoella eli syysjotoksillakin on jo pitkät perinteet.

Reserviläisurheiluliiton (RESUL) valtakunnallinen syysjotos, RAUMA JOTOS 2017 pidetään Raumalla 22. - 24.09.2017. Jotoksen järjestelyistä vastaa Rauman Reserviläiset yhdessä Rauman Reserviupseerikerhon kanssa. Ensimmäiset yhteiskokoukset tulevaa kilpailua varten pidettiin jo tammikuussa 2016. Tämä syysjotos on samalla MPK:n kurssi. Voit seurata Rauma-Jotoksen valmisteluja <http://rauma-jotos.webnode.fi> sivustolla. Meille voi myös laittaa viestiä osoitteeseen rauma.jotos@gmail.com.

Toimitsijoita tarvitaan

Tulemme tarvitsemaan vapaaehtoisia toimitsijoita ja rastihenkilökuntaa kilpailun järjestämiseen. Mikäli kiinnostuksesi heräsi Jotoksta kohtaan, ota rohkeasti yhteyttä niin etsitään sinulle taitoihisi ja tietoihisi sopiva homma.

Mikä on jotos?

Suomen kielen sana jotos tarkoittaa ainakin kahta asiaa. Jotos on maastovaellus, jossa tarvittavat varusteet ja muona kannetaan itse mukana ja edetään partiona tehtävärastilta toiselle. Jotoksella ei tarvitse juosta eikä taistella kelloa vastaan (mahdollista pikataivalta lukuun ottamatta). Rasteilla on tehtäviä ja joskus on matkallakin suoritettavia tehtäviä. Jotoksen ideana on pärjätä tavanomaisilla vaellusvaatteilla ja varusteilla vuorokausi tai kaksi maastossa. Yöt nukutaan yleensä omissa majoitteissa.

Toiminnallisten tehtävien suorittamisessa on yleensä useita ratkaisuvaihtoehtoja. Tämä partio on valinnut hiemen rankemman, mutta ehkä nopeamman ratkaisun – ainakin jos mukaan ei lasketa vaatteiden kuivatteluun kuluva

Jotoksella käytetään omia varusteita (mm. jalkineita ja kantolaitetta) ja valitaan muona oman mieltymyksen mukaan. Jotostelulla jo pitkät perinteet Ensimmäisiä reserviläisurheiluliiton järjestämiä syysjotoksia kutsuttiin retkeilyseminaareiksi. Ne pidettiin Padasjoella vuonna 1971 ja Haminassa 1972. Tavoitteena oli kerrata ja opiskella reserviläisen tarvitsemia erä- ja sotilastaitoja. Myöhemmin retkeily-

seminaareista muodostui nykyisenkaltaisia reserviläisten jotoskilpailuja. Jotos -nimeä käytettiin ensimmäisen kerran Ruovedellä vuonna 1973. Talvella alettiin jotoskilpailuja järjestää vuonna 1976. Samoihin aikoihin syys- ja talvijotoksista tuli reserviläisten SM-tason vaelluskilpailuja. Jotos tarkoittaa myös jälkijonoa. Kun partio hiihtää lumessa tai muutama partio kulkee jalan maastossa, syntyy maastoon jotos. RESUL:n jotoksen sääntöjen mukaan ”Reserviläisjotoksen tarkoituksena on

ylläpitää ja edistää reserviläistaitojen säilymistä ja kehittymistä sekä kohottaa osallistujien fyysistä suorituskyyä ja kenttäkelpoisuutta.” Jos aikoo menestyä jotoksella, nuo taidot on oltava hallussa jo ennen kisaa. On jaksettava kulkea jalan tai sukilla, osattava suunnistaa ja ampua. Ensiaputaidot ovat välttämättömiä. Eniten tehtäviä on taistelijan perustaitojen alueelta; partion toiminta, eri aseiden käyttö, miinoittaminen, tulenjohto, viestittäminen jne.

Ammunta jollakin aseella kuuluu jokaisen jotoksen ohjelmaan.

Erinomaista johtamisharjoittelua Jotos on myös johtamisharjoitus. Partion optimikoko on neljä jäsentä ja olennaista sekä etenemisessä että erityisesti tehtävissä on, että partion johtaminen ja yhteistyö sujuu. Jotos on sosiaalinen tapahtuma. Tapahtumaan osallistutaan usein suunnilleen samalla porukalla vuodesta toiseen. Jotokseen valmistautuminen vaatii partiolta yhteistoimintaa. Jotoksen aikana nähdään tuttuja niin reitin varrella kuin yöpymisalueellakin. Jotoksilla on myös koulutuksellinen näkökulma. Pienissä tapahtumissa palaute voi tulla välittömästi partion suorituksen jälkeen, mutta isommissa tapahtumissa järjestäjä antaa tehtävien oikeat vastaukset joko kirjallisesti tai nykyisin yhä useammin netin kautta partion tultua maaliin. Oman suorituksen analysointi on tärkeää, jos tavoitteena on parantaa omaa suoritusta seuraavalla kerralla.

Perustaidot puntarissa Yleensä jotos alkaa perjantai-iltana pimeän tultua. Partiot, joihin kuuluu johtaja ja kolme jäsentä, lähtevät pimeään otsalamppujen valossa muutamien minuuttien välein. Perjantain pimeäosuuden aikana edetään 8-15 km suunnistaen n. kymmenen rasti-

pisteen kautta. Kullakin rastilla partio suorittaa reserviläistaitoihin, pelastuspalveluun, ensiapuun, luonnontuntemukseen tms. liittyvän rastitehtävän, jonka suoritus pisteytetään. Joillakin jotoksilla viimeiset partiot ovat suunnistus- tai tankkausvirheiden vuoksi saapuneet yörastille vasta aamun valjetessa huomatakseen lauantaipäivän osuuden alkavan lähes välittömästi. Yöpyminen, mikäli partio ehtii yörastille ajoissa, tapaht-

Ensiapurastit vaativat perustaitojen lisäksi usein nokkeluutta ja tarkkaavaisuutta.

tuu omissa majoitteissa. Lauantaina edetään samoin suunnistaen rastipisteiden kautta pääosa jotoksen matkasta. Yörastilla partiolle annetaan tehtäväksi yleensä jokin suurehko puhdetyö, kuten kirveenvarren teko ja sen kiinnittäminen terään, neulanreikäkamera ja siihen liittyvä vakoilukuvan ottaminen, pilkkionki ja pilkki jne. Sunnuntain osuus päättyy yleensä aamupäivän aikana pikataipaleeseen. Pikataival voi olla pistesuunnistus tai pelkkä kirtaival tiettyä reittiä pitkin. Kilpailun voittoa se partio, joka kerää eniten suorituspisteitä rastipisteiltä ja pikataipaleesta. Jotokselle voi osallistua myös järjestelytehtävissä. Toimitsijana asioihin saa toisenlaisen näkökulman. Tehtävän suunnittelu antaa mahdollisuuden tutustua aiheeseen rauhassa ja perusteellisesti. Tehtävärastilla toimitsijana pääsee toteamaan, miten monella tavalla partio voi toimia tehokkaasti joko oikein taikka väärin.

PASI SUOMINEN
Rauman Reserviupseerikerho

Asedirektiivin valmistelu loppusuoralla

Trilogi- eli kolmikantaneuvottelut: Kuten tiedetään, trilogi on ulkopuolisilta suljetu prosessi, johon osallistuvat puheenjohtajamaan edustajat, raportööri (**Vicky Ford**, joka pystyy puhumaan harrastajien puolesta trilogissa. Käsittääkseni eri parlamenttiryhmienvien raportöörit saavat osallistua, mutta eivät pysty puhumaan...), sekä neuvoston että komission edustajat. Tavoite on löytää sellainen kompromissi, jonka kaikki pystyvät allekirjoittamaan.

Ei vielä torjuntavoittoa
Mielestäni mitään ”torjuntavoittoa” ei ole vielä saavutettu. Torjuntavoitto olisi se, että trilogineuvottelijoiden avuksi koottaisiin tunnetuista asiantuntijoista koostuva tukiryhmä. Lopullinen tulos sitten kertoo oliko kyse torjuntavoitosta.

Asedirektiiviehdotus ja sen lähes täydellinen uudelleen kirjoittaminen sekä neuvostossa että Europarlamentissa edes hie-man toimivampaan suuntaan, on viimeistään osoittanut, ettei ylhäältä, ohi alan harrastajien sanelemalla saada hyvää aselakia. Toimivin lopputulos saadaan, kun ehdotuksen laatimisessa hyödynnetään alusta lähtien virkamiesten lisäksi harrastajajärjestöjen teknisten asiantuntijoiden merkittävää asiantuntemusta

Trilogi neuvotteluja käydään lähes viikoittain ja asiassa voidaan olettaa lopputulosta vielä tämän vuoden puolella

Lähtökohdat trilogille ovat jo valmiiksi huonot koska seuraavat kolme asiaa pitää saada sovitettua yhteen:

1. Komission ehdotus. Tämä oli mal-lia taotaan aseet auroiksi, asekeräilijät ovat laittomien aseiden kauppiaita ja harrastajat lähtökohtaisesti terroristeja. Mitä tulee kiel-

toihin, kompromissi väännetään neuvoston ja parlamentin kantojen välille:

2. Neuvoston ehdotus. Huono, lipasrajoitukset 20 patruunaa, sekä poikkeuksia ressuille ja urheilijoille. Ei ota huomioon metsästäjiä, eikä virkistysmielessä omaksi ilokseen ampuvia harrastajia.

3. Parlamentin ehdotus. Vähän parempi, mutta lipasrajoitukset 20 patruunaa, sekä poikkeuksia ressuille ja urheilijoille. Ei ota huomioon metsästäjiä, eikä virkistysmielessä omaksi ilokseen ampuvia harrastajia.

Näyttää siltä, että komissio on nähtävästi nyt jollain tasolla mielipiteineen ajautunut erilleen sekä neuvostosta että parlamen-tista (todellisuudesta) ja tämä ei lupaa heille hyvää.

Ilmeisesti suurin ”ongelma” on nyt kuitenkin se, että komissiolta vaaditaan vaikutusanalyysiä kieltojen oikeuttamiseksi. Tämä tulee muodostumaan mielenkiintoiseksi kapulaksi heidän rattaissaan...

Trilogin päivitys. <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12152-2016-INIT/en/pdf> Erityisen kiinnostava lienee ANNEX-1 sivulta 91 eteenpäin. Jokainen voi itse arvioida mitä siirtyy kiellettyyn A-kategoriaan. Mitä tulee mahdolliseen urheilupoikkeukseen kannattaa katsoa: Artikla 6 kappale 3c (new) [neuvosto]

Direktiivin ongelmakohdat

- Lupien määräaikaisuus (5v)
- Lipasrajoitukset (metsästäjät, ”perinteisten” lajien harrastajat)
- Epäselvyydet (B7 vs. A7)
- Konversiot (demilitarisointi)
- ”sunnuntaiampujia” ja virkistyskäyttöä ei ole huomioitu

Poikkeukset - Ampumaurheilu

1. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa A luokan 6 ja 7 a kohdassa tarkoitettujen ja ennen ... [lisätään tämän muutosdirektiivin päivämäärä] laillisesti hankittujen ja rekisteröityjen itselataavien aseiden luvat ja uusia ne lailliselle omistajalle tästä päivästä lukien tämän direktiivin muita ehtoja noudattaen. Ne voivat myös sallia jäsenvaltioissa luvan saaneiden henkilöiden hankkivan tällaisia ampuma-aseita tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia tarkkuusammunnan harrastajien hankkivan ja pitävän hallussaan A luokan 6 ja 7 a kohdassa tarkoitettuja itselataavia (puoliautomaattisia) ampuma-aseita seuraavin ehdoin:

a) tarkkuusammunnan harrastaja osallistuu jäsenvaltion tai kansainvälisen ja virallisesti tunnustetun ampumaurheilujärjestön tunnustaman virallisen ampumaurheiluluorganisaation järjestämiin ampumakilpailuihin; ja

b) tarkkuusammunnan harrastaja kuuluu tunnustettuun ampumaseuraan, harjoittelee tarkkuusammuntaa säännöllisesti ja on harrastanut sitä vähintään 12 kuukauden ajan. Tarkkuusammunnan harrastajien, joilla on lupa hankkia ja pitää hallussaan A luokan 6 ja 7 a kohdassa tarkoitettuja puoliautomaattisia ampuma-aseita, on oikeus merkitä tällaiset ampuma-aseet Euroopan ampuma-asepassiin 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Mahdollisuudet

- Reserviläistoiminnan turvaamiseksi se on saatava aselakiin hyväksyttäväksi perusteluksi
- Reserviläispoikkeuksen tulkinta (reservi = maanpuolustusvelvolliset)
- Ei määrä-aikaisille luville – painotetaan jo olemassa olevaa jatkuvaa tarkkailua
- Kiväärin minimipituus pitää yhdenmukaistaa direktiivin kanssa (600 mm)

Kansallinen täytäntöönpano arvioidaan sen jälkeen, kun direktiivi on hyväksytty. Etukäteen kansallisilla ratkaisulla ei siis kannata spekuloida. Vasta kun tiedetään lopputulos, voidaan Suomessa arvioida

mahdollisia tarpeita muuttaa säädöksiä tai myöntämisperusteita tai arvioida mahdollisia kustannusvaikutuksia.

Ampumaratoihin liittyyvää

Outi Pyy Suomen ympäristökeskuksesta on saanut tehtäväkseen luonnostella ministeriölle, kuinka vähäiset ampumaradat voitaisiin huomioida ympäristölainsäädännössä. Ajatuksenahan on ollut, että lupamenettelyä tässä, kuten radan perustamisessakin kevennettäisiin ja siirryttäisiin vain jonkinlaiseen ilmoitusmenettelyyn. Samassa yhteydessä pitää pohtia, kuinka pienet muutokset myös nykyratojen ympäristölupiin voitaisiin hoitaa ilmoitusmenettelyllä. Asiaa sivuttiin jo ysl:n lausunnossa keväällä 2016

http://www.ampumaharrastusfoorumi.fi/wp-content/uploads/2016/03/AHF_lausunto_YSL3_vaihe20160307.pdf

Asiaan liittyen järjestetään kokous 25.10. Suomen ympäristökeskuksen tiloissa. Outille on annettu varsin tiukka aika-taulu eli esitys pitää olla ministeriössä marraskuun puolivälin tietämällä, joten tuon kokouksen jälkeen Outi vain ehtii laittaa

maan laaditun luonnoksen pikaiselle lausuntokierrokselle ennen ministeriöön lähettämistä.

Kansallisen ampuma-aselain joustavoittaminen

Sisäministeriö on käynnistänyt kansallisen ampuma-aselain joustavoittamishankkeen vuonna 2015. Valmisteluun on kuulunut mm kaksi kuulemistilaisuutta syksyllä 2015 ja kesällä 2016. Lausuntokierros uudesta aselain luonnoksesta päättyi 19 08. Yhteen-veto lausunnoista http://www.intermin.fi/download/69885_Lausuntoyhteenveto_ampuma-aselain_ja_rikoslain_muuttaminen_20092016.pdf?91c9dae613e2d388

RAIMO SUOMINEN

P.S. Suomesta lähetettiin viikolla 41 Vicky Fordille (myöhemmin myös ministeri **Paula Risikolle**) keskeisten järjestöjen yhteinen kirje, missä tuodaan esille nuo aiemminkin mainitut ongelmakohdat direktiivissä. Kirjeessä todetaan myös asioiden valmistelun nostaneen valtavasti EU-kriittisyyttä. Yhteisessä rintamassa ovat lähes kaikki asealan järjestöt. (SAL RUL; SML jne.) Suomen Riistakeskus ja MPK (julki-soikeudellisia laitoksia) eivät ole mukana järjestökirjeessä. Muuten toki tekevät työtä yhteisen asian eteen.

P.P.S. Pitkien lippaiden määrä Suomessa. Suomi-kp:n tanko- ja rumpulippaat on myyty loppuun. Rumpulippaita valmistui aikoinaan yli 200 000 kpl sekä erityyppiä tankolippaita ainakin 300 000 kpl. Niitä on koriste-esineinä, kelloina ym valtavat määrät. Rk:n lippaita on myyty yli 300 000 kpl Millogin varastokirjanpidon mukaan. Näitä ei siis ole yksilöity mitenkään kenelle on mennyt. (ja miksi olisikaan). Onne vaan EU, sitä varmasti tarvitaan. RaiSu

Harjavallassa tehtaillaan tuloksia

Kuluneena vuonna Harjavallan reserviläisten järjestämään sissipuukko-sarjaan on osallistunut huimat 50 osanottajaa ja osallistumiskertoja on kertynyt 12 kilpailuun yhteensä 193 kappaletta. Käytettävän aselajikirjon, mikä kattaa pienois-, perinne-, reserviläis- ja TA-kiväärit sekä pistoolit ja revolverit ja mahdollisuuksien puitteissa myös haulikkoammunnan, ja osanottajamäärän sekä ammunnan monimuotoisuuden hu-

mioiden olemme varmasti oikeutettuja mainostamaan ampumatoimintaamme yhtenä maakunnan laajimmista. Osallistujia on kiitettävästi kilpailuihin tullut myös muista yhdistyksistä Huittisista Poriin ja jopa Vammalan reserviläiset ovat olleet useaan otteeseen edustettuina. Vaikka väkeä on pitkin vuotta kilpailuissa oikein mukavasti näkynytkin niin enemmänkin radallemme osallistujia mahtuu.

Ensi vuoden kilpakalenteri päivitetään yhdistyksen sivuille vielä tämän vuoden puolella niin sieltä katsomaan kiinnostavat kilpailut ja merkkamaan ne ylös omaan kalenteriin.

Ensi vuoden ammuntoihin Teidät tervetulleeksi toivottaen:

HARJAVALLAN RESERVILÄISTEN
AMPUMATOIMIKUNTA

Pistooliammunta polvelta ei ole mitään ihan perushommaa. Varsinkaan, kun taulut ovat 50 metrin päässä.

Pasi Lahtonen

P. Hautalahden muistokilpailuissa ampumamatkana oli 300 metriä ja aseena kiikarikiväärit.

Raimo Räihä

Tuomari tulkkaa osumat. Kirjuri kirjaa tuloksen. Ampujan pitää olla hiljaa (ja pohtia, mitä taas tulikaan tehtyä).

Raimo Räihä

.223 osumat 300 metrin matkalta. Vähän jäi vielä parannettavaa.

Pasi Lahtonen

TULOXSIA

Jokamieskisassa vaihteeksi enemmän joukkueita

Perinteisesti kesän kisakauden päättävä jokamieskisa on viime vuosina pahasti kärsinyt osanottajapulasta. Jokamieskisaan kuuluisi kuitenkin jokaisen yhdistyksen saada kolmi-henkinen joukkue kasaan. Jokamieskisassa ei tule hiki eikä mennä veren maku suussa.

Jokamieskisassa on perinteisesti ammuttu vähintään viisi laukausta cal .22 pistoolilla järjestäjän kulloinkin valitsemaan maaliin, heitetty tarkkuusheittoja kranaatilla sekä ratkaistu karttatehtäviä. Lisäksi järjestäjä on aina keksinyt tehtäviä ja kysymyksiä niin armeijaan, reserviin, yleistietoon kuin elämään yleensäkin liittyen. Tänä vuonna järjestelyvastuussa oli viime vuoden voittaja; Noormarkun-Ahlaisten Reserviläiset ry. Tähän saakka on kisan järjestänyt edellisen vuoden voittaja. Tästä perinteestä on nyt päätetty luopua, ja ensi vuoden kisajärjestäjä päätetäänkin samalla tavalla kuin muidenkin piirin kisojen, eli ampuma- ja urheilutoimikunnassa.

Kisaan tuli ilahduttavasti vaihteeksi useampikin joukkue, ja tuloksia ”jännitettiin” makaraa paistellen ja kahvitellen Ahlaisten metsästysseuran ampumaradalla kauniin sään valitessa. Voittajaksi selviytyi Harjavallan Reserviläisten joukkue – onnittelut heille! Ensi vuonna toivottavasti vieläkin useampi yhdistys saa joukkueen liikkeelle! Jokamieskisaa ei pidä jättää väliin. On mukava leikkimielisesti kisail-la, ja tavata samalla muidenkin yhdistysten väkeä.

JUHANI KOSKIRANTA
Noormarkun-Ahlaisten Reserviläiset ry

Arto Ahokas

Ilmeet ovat tässä vaiheessa vielä ihmeen vakavia, kun jokamieskilpailun osallistujat tutustuvat kilpailuohjeisiin...

Tapio Hellman

... Mutta jälleen kerran voittajien hymy irtoaa helposti. Harjavallan Reaserviläisten joukkueessa kilpailivat Ilkka Naski, Tomi Nikkanen ja Timo Rantala.

Satakunnan rerviläispiirien jokamieskisa Ahlaisissa 8.9.

Sija	Nimi	Yhdistys	Pis-
1	Olli Kujansuu	Kankaanpään Reserviläiset	107
2	Pertti Heinikangas	Noormarkun-Ahlaisten Res.	97
3	Arto Ahokas	Noormarkun Seudun Res.ups	94
4	Tapio Hellman	Porin res. ups II	93
5	Urpo Parkkali	Nakkilan Reserviläiset II	90
6	Ilkka Naski	Harjavallan Reserviläiset	82
7	Petri Ilen	Porin res. ups I	80
8	Timo Rantala	Harjavallan Reserviläiset	80
9	Tomi Nikkanen	Harjavallan Reserviläiset	79
10	Paavo Hautajärvi	Noormarkun Seudun Res.ups	78
11	Mika Hautaniemi	Nakkilan Reserviläiset I	69
12	Eemeli Lappalainen	Porin res. ups I	67
13	Jukka Levola	Nakkilan Reserviläiset I	66
14	Tero Karvo	Porin res. ups I	53
15	Petri Kantola	Nakkilan Reserviläiset I	23

Joukkuekisa			Yht.
1	Harjavallan Reserviläiset	Ilkka Naski Timo Rantala Tomi Nikkanen	82 80 79 241
2	Porin Res. Ups. I	Petri Ilen Eemeli Lappalainen Tero Karvo	80 67 53 200
3	Noormarkun Seudun Res.ups	Arto Ahokas Paavo Hautajärvi	94 78 172
4	Nakkilan Reserviläiset I	Mika Hautaniemi Jukka Levola Petri Kantola	69 66 23 158

Satakunnan reservipiirien maastokilpailu Punkalaitumella 11.8.

Tulokset

D		
Jonna Mäkivaara, Noormarkun-Ahlaisten Res.	1.22.04	
(ammunta 77, kartanluvun virhe-mm. 54)		
Johanna Venesmäki, Noormarkun-Ahlaisten Res.	1.49.23	(66, 135)

H		
Jani Häkkinen, Punkalaitumen Reserviläiset	1.07.14	(77, 21)
Kari-Pekka Seppänen, Noormarkun-Ahlaisten Res.	1.09.38	(46, 24)

H40		
Seppo Kuusisto, Euran Seudun Res.ups	1.05.49	(82, 37)
Marko Saari, Noormarkun-Ahlaisten Res.	1.06.51	(86, 38)

H50		
Lasse Varjonen, Huittisten Seudun Res.	1.28.15	(82, 103)
Juhani Koskiranta, Noormarkun-Ahlaisten Res.	1.46.57	(68, 89)
Paavo Hautajärvi, Noormarkun Seudun Res.ups.	2.39.55	(13, 213)

H60		
Arto Ahokas, Noormarkun Seudun Res.ups.	1.03.03	(71, 19)
Pertti Heinikangas, Noormarkun-Ahlaisten Res.	1.07.57	(63, 105)
Markku Kuusiniemi, Noormarkun Seudun Res.ups.	DNF	(87, 84)

H70		
Olavi Mäkivaara, Noormarkun-Ahlaisten Res.	2.01.45	(54, 123)

Osalajien parhaat:

Ammunta: Markku Kuusiniemi, 87pist
Kartanluku: Arto Ahokas, 19 virhe-mm
Suoritus aika: Kari-Pekka Seppänen, 45.38

Satakuntalaismenestystä ResUL:n maastokilpailuissa Paraisilla

Satakuntalaisia värejä kantaneet kilpailijat menestyivät loistavasti Paraisilla elokuun lopussa järjestetyissä ResUL:n maastokilpailussa.

Naisten sarjassa Satakunnan **Johanna Venesmäki** Laviasta voitti mestaruuden noin parin ja puolen minuutin erolla toiseksi tulleen Etelä-Hämeen Katja Koivulahteen verrattuna.

Nelikymppisten miesten sarjassa juhlittiin satakuntalaisten osalta kaksoismestaruutta. **Marko Saari** Laviasta voitti mestaruuden kovan vastuksen antaessa toiseksi sijoittunut **Seppo Kuusisto** Eurasta häviten vain vajaalla minuutilla Saarelle. Kolmanneksi sijoittui Varsinais-Suomen Pasi Saastamoinen.

Kilpailun koko tuloluettelo löytyy Reserviläisurheiluliiton nettisivulta,

Maastokilpailu on Reserviläisurheiluliiton kilpailuista yksi yhdistelmälaji, jossa lopputulos muodostuu suunnistuksen, kartanlukutehtävien sekä pistooliammunnan yhteistuloksesta.

Satakunnan **Johanna Venesmäki** Laviasta voitti naisten sarjan mestaruuden reilulla erolla toiseksi tulleen Etelä-Hämeen Katja Koivulahteen

Satakuntalaisten osalta kaksoismestaruutta juhlittiin miesten H40-sarjassa . **Marko Saari** Laviasta voitti mestaruuden ja toiseksi sijoittui **Seppo Kuusisto** Eurasta. Kolmantena oli Varsinais-Suomen Pasi Saastamoinen.

Satakunnan reservipiirien pistooliampumasuunnistus Ahlaisissa 25.8.

Tulokset, (suluissa ammontatulos)

D
1 Johanna Venesmäki, Noormarkun-Ahlaisten res. 1.38.05 (54)

H
1 alik Pertti Heinikangas, Noormarkun-Ahlaisten res. 1.09.17 (71)

H40
1 alik Marko Saari, Noormarkun-Ahlaisten res. 53.18 (79)

H50
1 ylik Lasse Varjonen, Huittisten seudun res. 1.02.09 (82)
2 kapt Paavo Hautajärvi, Noormarkun Seudun res.ups. 1.17.29 (42)
3 kers Juhani Koskiranta, Noormarkun-Ahlaisten res. 1.17.50 (69)

H60
1 kapt Markku Kuusiniemi, Noormarkun Seudun res.ups. 1.01.41 (78)
2 ltn Kai Hakanen, Harjavallan res.ups. 1.15.02 (78)
3 ylil Arto Ahokas, Noormarkun Seudun res.ups. 1.18.25 (35)

Paras ammunta

Lasse Varjonen, 82 pist

Nopein suoritus aika

Marko Saari, 46:18

Satakunnan reservipiirien ilma-asekisa Kankaanpäässä 30.09.

Ilmakivääri

H75
Ylikersantti Pertti Myllylä, Kankaanpään reserviläiset 281,5 pist.

H60
Kersantti Heikki Helassalo, Rauman reserviläiset 344,3

H50
Luutnantti Lauri Lauste, Porin reserviupseerit 405,7

H
Jääkäri Mikko Syväluoto, Harjavallan reserviläiset 278,5

Ilmapistooli

H70
Ylikersantti Alpo Vehanen, Porin reserviläiset 355 pist.

H60
1. Eversti Olavi Rajala, Kankaanpään seudun reserviupseerit 347
2. Kersantti Heikki Helassalo Rauman reserviläiset 345
3. Ylikersantti Juhani Ristilä, Porin reserviläiset 291

H50
Luutnantti Lauri Lauste, Porin reserviupseerit 372
Kapteeni Juhani Lukka, Ulvilan reserviupseerikerho 361
Ylikersantti Lasse Varjonen, Huittisten reserviläiset 329
Luutnantti Petri Ranta, Ulvilan reserviupseerikerho 300

H
Jääkäri Mikko Syväluoto, Harjavallan reserviläiset 281

KOKOUKSIA

Kankaanpään Seudun
Reserviupseerit ry

SYYSKOKOUS
tiistaina 22.11.2016 klo 18.00
Kuntoutuskeskus Kankaanpää,
Kelankaari 4.

Käsitellään sääntöjen määrämät asiat.
Kahvitarjoilu. Tervetuloa.
Hallitus

Rauman Reserviupseerikerho ry
KOKOUSHUTSU

Rauman Reserviupseerikerho ry:n sääntömääräinen
syyskokous pidetään **24. marraskuuta 2016 klo 18.00** kerhohuoneella (Valtaku 5, 3. krs.)

Kokouksessa käsitellään
sääntöjen syyskokoukselle määrämät asiat.
Kokouksen aluksi esitelmä asevelvollisuudesta
Wanhan Wäen aikana.

Porin Reserviupseerikerho ry
SYYSKOKOUS

pidetään **torstaina 27. lokakuuta 2016 klo 18** alkaen kerhotiloissa, Uusikoivistontie 83, 12 krs, Pori. Kokouksessa käsitellään yhdistyksen sääntöjen syyskokoukselle määrämät asiat, sekä jaetaan kerhoammuntojen palkinnot. Kokouksen aluksi insinööri majuri H. Paattimäki luennoi Säky-lässä kunnostetun sodanaikaisen rynnäköitykin, Sturmgeschütz III, kunnostustöistä.

Kahvitarjoilu. Tervetuloa.
Hallitus

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry
Satakunnan Reserviläispiiri ry
Maanpuolustusnaisten Liitto
Satakunnan piiri ry

Piirien sääntömääräiset
SYYSKOKOUKSET
maanantai 31.10.2016 klo 19
Lounais-Suomen poliisilaitos Porin poliisiasema
Satakunnankatu 5 28100 Pori
(parkkipaikka: Koulukatu)

Ennen kokouksia klo 18.00
Vuosikokouksesitelmä, Antti Koskela Satakunnan Hätaikeskus
Kokouksissa käsitellään syyskokouksen sääntömääräiset asiat.

Kahvitarjoilu klo 17.30–18.00
Huom! Virallisilla kokousedustajilla on oltava yhdistyksensä valta-kirja. Muilla läsnä olevilla on puheoikeus.

TERVETULOA
Piirihallitukset

Tervetuloa
Ulvilan reserviupseerikerhon
SYYSKOKOUKSEEN
torstaina 17.11.2016 klo 18

Cafe Hellmanin tiloihin Friitalantie 11 B. Sään-tömääräisten asioiden lisäksi tarjolla on hyvää seuraa ja ruokaa.
Hallitus

KOKOUKSIA

Lavianseudun Reserviupseerikerho ry:n
ja Lavian Seudun Reserviläiset ry:n

SYYSKOKOUKSET
pidetään **to 27.10.2016 klo 19**
Lavian metsästysseuran majalla (Susikoskentie 140).
Hallitukset kokoontuvat klo 18.

Harjavallan Reserviläisten
SYYSKOKOUS

4.11. kello 17:30 Ladun ja Polun rantasaunalla;
Pydyyskatu 4,
Käsitellään sääntöjen mukaiset asiat.

NOORMARKUN SEUDUN
RESERVIUPSEERIKERHO RY:N
SYYSKOKOUS

Noormarkun Seudun Reserviupseerikerho ry:n sääntömääräinen
syyskokous pidetään Medbit Oy:n tiloissa osoitteessa Pohjoisranta
11 F, 28100 PORI, **keskiviikkona 26.10.2016 klo 18.00**. Ko-kouksessa käsitellään yhdistyksen sääntöjen mukaan syyskokouksel-le määrämät asiat.

Tilaisuudessa kahvitarjoilun lomassa kerhomme puheenjohtaja Jani
Lavonen esittelee Varsinais-Suomen ja Satakunnan Sairaanhoidopiiri-en tietohallintopalveluista vastaavan Medbit Oy:n toimintaa.

Tervetuloa, hallitus

Muistutus sähköpostiosoitteen päivittämisestä

Satakunnan Reservipiirit käyttävät laajalti sähköpostia eri tapahtumista tiedottamiseen. Lisäksi tämä juuri nyt lukemasi KARHU-lehti jaetaan jäsenillemme vain sähkö-postitse. Muistathan ilmoittaa toimivan sähköpostiosoitteesi yh-distyksesi puheenjohtajalle, joka vastaa sen syöttämises-tä jäsenrekisteriin. Linkki lehden lukua varten lähetetään suoraan jäsenrekisteristä.

-Tomi Nikkanen ja Tapio Hellman

EURAN MAAKONE OY

- MAANRAKENNUSTYÖT

PUH. 0400 595 277

Vampulan Tili ja Isännöinti Oy

Hierontapalvelu

Hyvää oloa hieronnasta!
Puh. 045 163 2677,
Salmensuontie 140, Kiukainen

VARATTU

RUNSAASTI HYVIÄ MAA- JA METSÄTILOJA

Hoidamme kaikki maaseudun kiinteistövälitystehtävät ja auktorisoidut arvioinnit (AKA)

**Länsi-Suomen Metsätilat
Oy LKV**

Kiikanojantie 23, 38300 Sastamala
p. 0400 636 113 lsmt@metsatilat.fi www.metsatilat.fi
Palkkio 4,5%/sopimuksen mukaan (minimi 2250 euroa)
Vesa Ylihongisto p. 0500 832 681

Turvallinen metsän ammattilainen välittää

hammaslääkäri

Leena Lukka

Isolinnankatu 22B,
Pohjolan talo, Pori

puh. (02) 633 6005

Avoinna: arkisin 9-18. lauantai 9-14

Tiilimäen Romuliike Oy

om. Kari Evesti

Puh. (02) 633 1427

Jokisatamantie 7

Luotsinmäki, Pori

Hieronnnasta hyvä olo

Hieroja Pasi Lindell Puh. 0400 594 189

Vimmolantie 1, Säkylä • Kauppatie 3, Nakkila

Puolustusvoimat

**Kaiken maailman
vaatteet ja painatukset !**

Maakunnantie 1, 27820 Säkylä
puh.0400-371 126, 044-3815 600 info@satapaita.fi

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSTYÖN TUKIJAT:
Satakunnan Osuuskauppa, Länsi-Suomen Osuuspankki ja
Maanpuolustuskoulutusyhdistys, Satakunta .

KARHU-LIITE

Kari Kulmala

puolustuskurssilla sekä yhden päivän koulutuksessa Kuopiossa. *Oletteko osallistunut veteraanityöhön? Jos olette niin miten?* Minulla on ollut jo vuosia kaksi sotaveteraania sekä heidän puoli-soita, joita olen auttanut lumitöiden, polttopuiden ym. tekemisessä. *Oletteko vieraillut viimeisen 12 kuukauden aikana sankarihautausmaalla?* Muun muassa vuoden 2016 aikana olen vieraillut sankarihautausmailla useasti Rääkkylässä, Liperissä sekä Pohjanmaalla. Olin 27.4.2016 laskemassa seppelettä kunnan ja seurakunnan virallisenä edustajana Rääkkylän sankarihautausmaalla. Syyskuussa tarkastelimme myös seurakunnan toimesta kaikki kuntamme hautausmaat. Ylistaron, Isonkyrön ja Vähäncyrön sankarihautausmailla vierailin heinäkuussa tutustuen mm. Kumurin taistelussa menehtyneisiin pohjalaisiin sankarivainajiin.

Ampumaharrastus:

Onko teillä omia reserviläisaseiksi luokiteltavia ampuma-aseita?

Olen pienimuotoinen asekeräilijä eli minulla on kaikenlaisia aseita, myös reserviläisaseita, mm Parabellum 7,65 mallia 1923 ja deaktivoituja Suomi-konepistooleja. Hyväkuntoinen pystykorva mallia 1927 on vielä etsintäasteella. Aseita minulla on yhteensä n. 20 ja kaikkien aseiden hallussapitoon on totta kai lupa ja hyväksytty syy. *Montako harjoitus / kilpailukertaa teille on kertynyt viimeisen 12 kuukauden aikana?*

Ampumaharrastus on yksi tärkeimmistä harrastuksistani. Harjoittelen säännöllisesti pari - kolme kertaa kuukaudessa ja pidän ammunnoista harjoituspäiväkirjaa. Ensimmäisen aseen sain hankittua vuonna 1980 kun täytin 15 vuotta.

Oletteko osallistunut ampuma-aseen käsittelyä tukevaan koulutukseen? Kyllä olen. Olen ollut poliisin voimankäyttökouluttaja 13 vuotta, ja koulutukseen kuului virka-aseen sekä tuki- ja erityisaseiden hallitseminen ja kouluttaminen poliisihenkilöstölle fyysisen voimankäytökoulutuksen lisäksi.

Henkilökohtaiset mielipiteet:

Mikä on mielestänne vapaaehtoisen maanpuolustuksen merkitys Suomen kokonaisturvallisuudelle?

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen merkitys on jatkuvassa kasvussa, eikä sen merkitystä voi millään tasoilla väheksyä. Se on ensisijaisesti maanpuolustushengen ylläpitäjä ja sen tulee olla jatkossakin koko kansan valmiuksien kasvattaja. Yhteiskunnan muuttuessa tulee vapaaehtoistyö entistä tärkeämmäksi. Puhun tässä kohtaa mielelläni eri-

tyisesti arjen turvallisuudesta eli siitä mitä kohtaamme joka päivä. *Pitäisikö mielestänne Suomessa säilyttää yleinen asevelvollisuus?* Suomen tulee ehdottomasti säilyttää nykyinen asevelvollisuusjärjestelmä. Ruotsi on palauttamassa yleistä asevelvollisuutta ja myös esim. Saksassa harkitaan pakollisen asevelvollisuuden palauttamista, jonka se viisi vuotta sitten poisti. Heidän virheistä meidän tulee oppia. Yleinen asevelvollisuus takaa omalta osaltaan tehokkuudellaan Suomen sotilaallisen turvallisuuden. Pitäisin perusteltuna, että Suomessa kutsunnat koskisivat kaikkia 19-vuotiaita tyttöjä ja poikia. Pidän kuitenkin tärkeänä, että Suomessa naisilla ei ole pakollista asevelvollisuutta, vaan heillä on edelleen mahdollisuus suorittaa vapaaehtoinen asepalvelus kaikissa puolustushaaroissa ja aselajeissa.

Mikä on henkilökohtainen kantanne Suomen NATO-jäsenyyteen?

Olen ollut Nato-jäsenyydelle kriittinen. Hallituksen tänä vuonna hankkima Nato-selvitys omalta osaltaan antoi uusia näkökulmia ja lisätietoa Nato-jäsenyydestä. Olen vahvasti sitä mieltä, että mikäli Ruotsi hakee Nato-jäsenyyttä, tulee myös Suomen sitä hakea. Yksin emme silloin ”puolueettomana maana” pärjää. Kuulumme jo nyt EU:iin, joten emme ole täysin puolueettomia.

Mihin suuntaan Reserviläisliittoa tulisi kehittää?

Yhteistyötä tulee entisestään kehittää Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen koulutus- ja tukiyksikköjen kanssa sekä tehostaa kouluttajakoulutusta, jotta MPK:lla olisi riittävä määrä kouluttajia eri kursseille. Kouluttajakoulutus on mahdollisuus erityisesti vanheneville kouluttajille ja tähän liittyen koko reservi tulisi tutustuttaa puolustusvoimien verkkokoulutuksen tapoihin ja menetelmiin. Onhan hallituksen yksi kärkihankkeistakin digitalisoinnin lisääminen. Reserviläisliitosta tulisi kehittää myös entistä salonkikelpoisempi järjestö. Tällä hetkellä varsin monella on se kuva meistä, että olemme metsien miehiä ja naisia jotka harjoittelevat ammuntaa ja olemme yltiöisänmaallisia. Se ei ole kuitenkaan ihan koko totuus meistä. *Miksi juuri teidät tulisi valita Reserviläisliiton puheenjohtajaksi?* Reserviläisten edunvalvonnan ja tunnettavuuden kannalta minulla on erittäin hyvät yhteydet mediaan sekä nykyiseen puolustusministeriin, jonka tapaan viikoittain. Minusta nämä ovat erittäin tärkeitä seikkoja silloin kun vapaaehtoisen maanpuolustuksen määrärahoja ollaan jälleen leikkaamassa.

Uskon, että sosiaalisuudestani, esiintymistaidosta kuten myös saamastani johtamiskoulutuksesta (poliisipäällystön ammattikorkeakoulututkinto, johtamisen erikoisammattitutkinto, hallintotieteen maisteri) on apua Reserviläisliiton puheenjohtajana.

KARHU-LIITE

Jari Multisilta

Rankan ja pitkän päivän päätteeksi sekin maistui – ei ole tainnut kylmä perunamuusi koskaan maistua yhtä hyvälle.

Kuinka usein olette ollut kertaamassa?

Viime vuosina 2-3 kertaa vuodessa (pääasiassa MPK:n järjestämiä, PV:n kutsumia harjoituksia)

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö reservissä:

Olen Porin reservinaliupseerien puheenjohtaja ja kuulun Satakunnan reserviläispiirin hallitukseen. Lisäksi olen kouluttajana MPK:n Satakunnan KOTU:ssa johtamiskoulutuksen kursseilla.

Kuinka usein olette osallistunut MPK:n kurssille?

Viime vuosina 2-3 kertaa vuodessa.

Oletteko osallistunut veteraanityöhön? Jos olette niin miten?

Olen ollut kunniavartiossa Porin sankarihaudalla jouluaattona. Pidän tärkeänä, että voin osoittaa tällä tavoin kunnioitusta niille miehille ja naisille, jotka ovat taistelleet itsenäisyytemme puolesta. Olen aina ollut kiinnostunut sotahistoriasta, ja 2000-luvun alussa teinkin pienimuotoisen tutkielman oman isoisäni kokemuksista. Tuloksena syntyi sotapäiväkirjojen perusteella toimittamani kirja ”Kevyt Osasto 14: Isoisän matkassa jatkosodassa”.

Oletteko vieraillut viimeisen 12 kuukauden aikana sankarihautausmaalla?

Kyllä, viimeksi jouluna 2015 kunniavartiossa.

Ampumaharrastus:

En harrasta ammuntaa aktiivisesti. Yhdistystoiminnan kautta ampumakertoja tulee 3–4 vuodessa.

Onko teillä omia reserviläisaseiksi luokiteltavia ampuma-aseita?

Ei.

Montako harjoitus / kilpailukertaa teille on kertynyt viimeisen 12 kuukauden aikana? Oletteko osallistunut ampuma-aseen käsittelyä tukevaan koulutukseen?

En ole kilpaillut ammunnassa. Aseenkäsittelyä on varusmiesajan jälkeen harjoiteltu kertausharjoituksissa. Olen lisäksi osallistunut Satakunnan ampujien uusille harrastajille suunnattuun ampumakoulutukseen kesällä 2013.

Henkilökohtaiset mielipiteet:

Mikä on mielestänne vapaaehtoisen maanpuolustuksen merkitys Suomen kokonaisturvallisuudelle? Pitäisikö mielestänne Suomessa säilyttää yleinen asevelvollisuus?

Meidän pitää säilyttää yleinen asevelvollisuus. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen merkitys on aivan keskeinen. Vapaaehtoisten

harjoitusten, harjoittelun ja esimerkiksi MPK:n kurssien kautta kiinnostuneet reserviläiset voivat ylläpitää ja kehittää omia maanpuolustukseen liittyviä taitojaan. Nämä mahdollisuudet tulee jatkossakin turvata.

Mikä on henkilökohtainen kantanne Suomen NATO-jäsenyyteen?

Minusta Suomen puolustamisen pitää lähteä siitä, että me itse puolustamme omaa maatamme. Sen pitää olla puolustuksemme ydin. Tosiasia kuitenkin on, että elämme maailmassa, jossa myös puolustuksen alueella on koko ajan pohdittava sitä, kenen kanssa tehdään yhteistyötä ja millä tavalla sitä tehdään. Liittyminen NATO:oon on yksi mahdollisuus ja meidän tulee toimia niin, että tarvittaessa liittyminen on mahdollista. Myös Pohjoismaista puolustusyhteistyötä pitää lisätä.

Mihin suuntaan Reserviläisliittoa tulisi kehittää?

Reserviläisliiton strategia 2020 osoittaa liiton tulevia painopisteitä. Strategian jalkauttaminen piireihin ja yhdistyksiin on uuden puheenjohtajan keskeinen työsarka. Reserviläisliitto on olemassa, koska yhdistykset ja piirit ovat olemassa. Liittoa pitääkin kehittää niin, että yhdistysten erilaiset tarpeet ja toiminta huomioidaan, ja yhdistysten toimintamahdollisuudet turvataan. Liiton tulisi lisätä tunnettuutta, erityisesti nuorten keskuudessa. Siihen on jo yhdistyksillä olemassa toimintamalleja, joita voidaan ottaa käyttöön laajasti kaikissa piireissä ja yhdistyksissä.

Miksi juuri teidät tulisi valita Reserviläisliiton puheenjohtajaksi?

Lähden siitä, että yhdistysten toimintaedellytyksiä kehitetään. Olen työni kautta johtanut verkostomaisia asiantuntijaorganisaatioita, jotka usein ovat maantieteellisestikin hajaantuneita. Näen reserviläisliiton toiminnan johtamisen juuri asiantuntijoiden, yhdistysten, piirien ja niissä toimivien henkilöiden muodostamien verkoston johtamisena. Työssäni ja yhdistystoiminnassa olen oppinut paljon yhdessä tekemisen merkityksestä ja yhteisten tavoitteiden eteen ponnistelusta. Haluan tuoda kannustavaa yhdessä tekemisen iloa Reserviläisliittoon. Uskon, että liiton johtamisessa auttaa se, että olen toiminut useita vuosia Reserviläisliitossa yhdistystasolla, ja viimeisen vuoden ajan myös piiritasolla. Professorin työni kautta voin tuoda myös koulutusosaamista liiton käyttöön.

Ilpo Pohjola

Reserviläisliiton hallituksessa, kun Maanpuolustuskoulutus ry:tä järjesteltiin uuteen asentoon paikallisosastoista maanpuolustuspiireihin vuosituhanen vaihteessa.

Oletteko osallistunut veteraanityöhön? Jos olette niin miten?

Pohjois-Karjalassa toimii Suomen mittakaavassa ainutlaatuinen järjestö, Karjalan Poikien Kilta. Sen jäsenjärjestöinä ovat kaikki maakunnalliset maanpuolustusjärjestöt kadettikunnasta veteraanijärjestöihin, yhteensä 28 piiritason jäsenjärjestöä. Toimin KPK:n puheenjohtajana vuosina 2001 – 2006 ja olin läheisessä yhteistyössä veteraanijärjestöjen kanssa. Olin mm. järjestelytoimikunnan puheenjohtajana Torjuntavoittojen 60-vuotisjuhliissa Ilomantsissa. Kunniavieraana oli veteraani ja presidentti Mauno Koivisto, joka taisteli sillä suunnalla. Juhlapuheen veteraaneille piti kenraali Ari Puheloinen. KPK:n tuen kohteena olivat myös JR 200:n veteraanit Virossa. Huolehdimme heistä vuosittain antamalla tukea muun muassa kuntoutukseen. Käytännön veteraanityötä on ollut erään leskeksi jääneen joensuulaisen pikkulotan omakotitalon pihapiirin kunnossapito ja talon pienet remontit.

Oletteko vieraillut viimeisen 12 kuukauden aikana sankarihautausmaalla?

Sankarihautausmaa on tullut hyvin tutuksi Joensuussa ja Liperissä. Olen ollut usein Jouluaaton kunniavartiossa ja Joulukirkon jälkeen asiaan kuuluu kulkea sankarihautojen kautta. Lisäksi on paljon tapahtumia, joissa reserviläiset kunnioittavat sankarivainajia käymällä hautausmaalla.

Ampumaharrastus:

Onko teillä omia reserviläisaseiksi luokiteltavia ampuma-aseita?

Minun aseeni ovat tai ovat olleet rata- tai metsästysaseita. Yhdistyksemme mahdollistaa ammutaharrastuksen ilman omia reservi-

läisaseita. Pidän tätä erityisen hyvänä mahdollisuutena, koska killa ei ole mahdollisuutta ostaa omaa asetta.

Montako harjoitus / kilpailukertaa teille on kertynyt viimeisen 12 kuukauden aikana?

En kilpaile, enkä harjoittele reserviläisaseilla. Olen saanut ampua suhteellisen usein kertausharjoituksissa ja minulle se on henkilökohtaisesti riittänyt. Vaikka en itse kilpaile ja harjoittele ammuntaa aktiivisesti, olen sitä mieltä, että ampuharrastus reserviläisaseilla tulee olla mahdollista myös tulevaisuudessa. Reserviläisliiton tekemä työ on tuottanut tässä asiassa hyvää tulosta ja edunvalvontamme on toiminut hyvin.

Oletteko osallistunut ampuma-aseen käsittelyä tukevaan koulutukseen?

Kyllä olen. Se on tapahtunut kertausharjoituksissa ja joillakin kursseilla.

Henkilökohtaiset mielipiteet:

Mikä on mielestänne vapaaehtoisen maanpuolustuksen merkitys Suomen kokonaisturvallisuudelle?

Suomalaisten reserviläisten vapaaehtoisesti tekemät koulutus- ja kurssisuoritteet ovat keskeinen osa kokonaisturvallisuuttamme. Erityisesti Reserviläisliitto ja sen toiminnan sisällöt puhuttelevat toiminnallaan laajasti erilaisia kansalaisryhmiä. Tämä luo pohjaa yhteiselle näkemykselle siitä, kuinka tätä maata on kehitettävä. Jäsenistömme on tuntosarvet ja pulssi kokonaisturvallisuuden ymmärtämiseksi ja mittaamiseksi.

Pitäisikö mielestänne Suomessa säilyttää yleinen asevelvollisuus?

Olen toiminut viimeiset vuodet kansainvälisissä reserviläistehtävissä CISOR-järjestön varapuheenjohtajana ja nyt vuosina 2016 – 2018 puheenjohtajana. Suomen toimiessa puheenjohtajamaana meidän keskeinen tema on suomalainen puolustusjärjestelmä. Useat eu-

rooppalaiset maat ovat tällä hetkellä kiinnostuneita suomalaisesta yleiseen asevelvollisuuteen perustuvasta järjestelmästä hakevat siitä tietoa puheenjohtajuutemme aikana useissa eri tilaisuuksissa. Mielestäni yleinen asevelvollisuus on paras mahdollinen malli Suomelle ja kerron sen myös kaikille ulkomaisille vieraillemme.

Mikä on henkilökohtainen kantanne Suomen NATO-jäsenyyteen?

Jos löydämme sellaisen mallin, jossa voimme yhdistää yleisen asevelvollisuuden ja NATO:n resurssit kustannustehokkaasti, niin olen sen kannalla. Lisäksi meillä pitäisi olla selkeä käsitys siitä, millä ehdoilla NATO:n artikla 5 saatetaan asioiden niin vaatiessa käytäntöön.

Mihin suuntaan Reserviläisliittoa tulisi kehittää?

Liiton päätöksenteon haluan olevan läpinäkyvää ja kohdistuvan liisäarvon tuottamiseen jäsenistöllemme, sillä Reserviläisliitto on jäseniään varten. Vuonna 1995 Porin vuosikokouksessa säännöt muutettiin avoimeksi ja mukaan saatiin paljon uusia jäseniä. Liiton toimintamuodoissa tämän pitäisi näkyä enemmän.

Olen toiminut aiemmin Reserviläisliiton varapuheenjohtajana ja tiedän, että liiton taloudellisen pohjan vahvistaminen on tärkeä asia. Uskon, että voimme hankkia liitolle uutta rahoituspohjaa ja siten tasapainottaa sen taloutta. Tähän kokonaisuuteen liittyy myös jäsenmaksun rakenne ja kohdistuminen niihin aktiviteetteihin, jotka hyödyttävät jäsenistöämme.

Miksi juuri teidät tulisi valita Reserviläisliiton puheenjohtajaksi?

Pitkään liiton toiminnassa mukana olleena tunnen liiton henkilöstön ja organisaatorakenteen toimintalogiikan. Se helpottaa alusta lähtien asioiden hoitamista piirien ja yhdistysten kanssa. Lisäksi liiton keskeiset yhteistyökumppanit kuten RUL ja MPK sekä Maanpuolustuskiltojen liitto ovat minulle entuudestaan tuttuja toimijoita organisaatioina ja tulen hyvin toimeen niiden johtohenkilöiden

kanssa. Yhteistyössä tämän verkoston kanssa tulen edistämään vapaaehtoisen maanpuolustustyön edellytyksiä.

Konkreettisena asiana haluan huolehtia siitä, että jäsenistömme tärkeimmän harrastuksen, ammunnan toimintaedellytykset pidetään vähintään nykyisellä tasolla. Harrastukseen liittyy ampumaratojen esteetön käyttö sekä oleellisena osana ampumataidon ylläpidon kannalta mahdollisuus käyttää tarkoitukseen sopivia aseita. Tämän hetkisten luottamustehtävieni ansiosta voin vaikuttaa aselakien käsittelyyn myös EU:n tasolla. Käytännössä CISOR:n jäsenmaissa, eri puolilla Eurooppaa, on tuettu voimakkaasti Reserviläisliiton näkemystä uudesta asedirektiivistä.

Reserviläisliiton edunvalvontaa pitää kehittää pitkäjänteisempään suuntaan. Mielessäni on malli, joka turvaa edunvalvonnan jatkuvuuden yksittäisten henkilöiden lyhyiden ja määräaikaisten toimikausien yli. Edustan pitkäjänteistä sitoutumista Reserviläisliiton ja sen jäsenten hyväksi, eikä minulla ole muita sitoumuksia, jotka voisivat olla esteenä tämän työn tekemiselle.

